

Bruselj, 12. april 2023
(OR. en)

8231/23

Medinstitucionalna zadeva:
2023/0093 (COD)

COPEN 109
JAI 432
CODEC 589

PREDLOG

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Datum prejema:	5. april 2023
Prejemnik:	Thérèse BLANCHET, generalna sekretarka Sveta Evropske unije
Št. dok. Kom.:	COM(2023) 185 final
Zadeva:	Predlog UREDBE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o prenosu postopkov v kazenskih zadevah

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2023) 185 final.

Priloga: COM(2023) 185 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 5.4.2023
COM(2023) 185 final

2023/0093 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o prenosu postopkov v kazenskih zadevah

{SWD(2023) 77 final} - {SWD(2023) 78 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Zaradi povečanja čezmejnega kriminala se kazensko pravosodje EU vse pogostejše sooča s primeri, v katerih je več držav članic pristojnih za pregon iste zadeve. Na primer, kaznivo dejanje se lahko pripravi v eni državi članici, stori pa se v drugi. Storilci kaznivega dejanja so lahko prijeti v tretji državi članici, premoženje, pridobljeno s kaznivim dejanjem, pa se prenese v četrto državo članico. To zlasti velja za kazniva dejanja, ki jih storijo organizirane kriminalne združbe, kot so trgovina s prepovedanimi drogami, tihotapljenje migrantov, trgovina z ljudmi, nedovoljeni promet z orožjem, okoljski kriminal, kibernetika kriminaliteta ali pranje denarja. Poleg tega, da večkratni pregoni istih zadev predstavljajo izzive v smislu usklajevanja in učinkovitosti kazenskega pregona, lahko tudi škodujejo pravicam in interesom posameznikov ter privedejo do podvajanja dejavnosti. Lahko se zgodi, da je treba obdolžence, žrtve in priče vabiti na zaslišanja v več državah. S ponavljajočimi se postopki se zlasti množijo omejitve njihovih pravic in interesov, kot je prosto gibanje. Primerno je, da se v evropskem območju pravice, kadar je to mogoče, izogne takim škodljivim učinkom in zagotovi, da kazenski postopki potekajo v najprimernejši državi članici, na primer v državi, v kateri se je zgodil večji del kaznivega dejanja.

Zato so skupna pravila za prenos kazenskih postopkov iz ene države članice v drugo potrebna za učinkovit boj proti čezmejnemu kriminalu in zagotovitev, da kaznivo dejanje preiskuje ali preganja najprimernejša država članica. To orodje za čezmejno sodelovanje bi zagotovilo dodano vrednost z izboljšanjem pravičnega delovanja evropskega območja pravice. Tako bi prispevalo k učinkovitemu in ustreznemu izvajanju kazenskega pravosodja v državah članicah. Taka skupna pravila bi lahko zlasti pripomogla k preprečevanju nepotrebnih vzporednih postopkov v različnih državah članicah v zvezi z istimi dejstvi in isto osebo, ki bi lahko privedli do kršitve temeljnega načela kazenskega prava, določenega v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina), v skladu s katerim se osebe za isto kaznivo dejanje ne sme preganjati ali kaznovati dvakrat (načelo *ne bis in idem*). Prav tako bi lahko zmanjšala število večkratnih postopkov glede istih dejstev ali v zvezi z isto osebo, ki potekajo v različnih državah članicah. V interesu učinkovitega kazenskega pravosodja je tudi zagotoviti, da se lahko izvede prenos kazenskega postopka, kadar se predaja osebe zaradi kazenskega pregona na podlagi evropskega naloga za prijetje¹ odloži ali zavrne, ker v drugi državi članici na primer poteka vzporedni postopek za isto kaznivo dejanje. Prenos kazenskega postopka bi namreč lahko omogočil, da se preganjana oseba izogne nekaznovanosti.

Čeprav je prenos kazenskega postopka v številnih primerih morda potreben, obstoječi ukrepi na ravni EU ne urejajo te oblike sodelovanja. Sporazum med državami članicami EU o prenosu postopkov v kazenskih zadevah je bil podpisan leta 1990², vendar zaradi premalo ratifikacij nikoli ni začel veljati.

---

¹ Okvirni sklep Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami.

² <https://www.consilium.europa.eu/en/documents-publications/treaties-agreements/agreement/?id=1990106&DocLanguage=en>

Švedsko predsedstvo je julija 2009 predstavilo pobudo 16 držav članic³ za okvirni sklep Sveta o prenosu postopkov v kazenskih zadevah⁴. Vendar so se države članice odločile, da pogajanja prekinajo, ko je 1. decembra 2009 začela veljati Lizbonska pogodba⁵.

Ker za to ni posebnega pravnega akta EU, države članice EU kazenske postopke trenutno med seboj prenašajo na podlagi različnih pravnih instrumentov brez enotnega pravnega okvira, ki bi veljal po vsej EU. Najbolj celovit mednarodni pravni okvir za prenos kazenskih postopkov, tj. Evropsko konvencijo o odstopu postopkov v kazenskih zadevah z dne 15. maja 1972, je ratificiralo in jo uporablja le 13 držav članic. Večina držav članic kot mehanizem za zaprosilo za pregon osumljenca v drugi pogodbenici uporablja člen 21⁶ Evropske konvencije o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah z dne 20. aprila 1959⁷. Vendar za to obliko sodelovanja postopek prenosa večinoma ni urejen. Med drugimi pravnimi podlagami za sodelovanje na tem področju so še nacionalni zakoni, dvostranski ali večstranski sporazumi ter načelo vzajemnosti.

Romunsko predsedstvo je v svojem poročilu o smeri razvoja vzajemnega priznavanja sodnih odločb v kazenskih zadevah iz maja 2019⁸ predlagalo, da se nadalje preuči potreba po zakonodajnem predlogu o prenosu kazenskih postopkov. Decembra 2020 je Svet v sklepih o evropskem nalogu za prijetje⁹ pozval Komisijo, naj prouči, ali bi bil instrument EU o prenosu kazenskih postopkov izvedljiv in ali bi prinesel dodano vrednost. Eurojust in Evropska pravosodna mreža sta prav tako izpostavila¹⁰ številna pravna in praktična vprašanja, s katerimi se soočajo organi, ker ni jasnih skupnih pravil in postopkov, ter pozvala k oblikovanju instrumenta EU na tem področju.

Ker ni skupnega pravnega okvira in zaradi razlik med nacionalnimi kazenskopravnimi sistemi držav članic, zlasti glede tega, ali imajo organi pregona države članice možnost, da ne začnejo pregona, ali pa so dolžni preganjati vsako kaznivo dejanje, ki spada v njihovo pristojnost, se pri prenosu kazenskih postopkov pojavljajo številna pravna in praktična vprašanja. Praktične izkušnje kažejo, da učinkovitost postopka prenosa ovirajo zlasti neupravičene zamude in pomanjkanje komunikacije med organi. Kot težava je bil izpostavljen tudi neučinkovit pregon, saj se prenosi kazenskih postopkov ne izvajajo vedno, ko bi bilo to v interesu pravičnosti, na primer v zadevah, ko je bilo kaznivo dejanje storjeno v eni državi članici, vendar se tako žrtev kot osumljenec nahajata v drugi državi članici. Poleg tega se lahko zgodi, da zaprosena država ni pristojna za pregon v zadevi, če ni mogoče ugotoviti navezne okoliščine za določitev pristojnosti. Zlasti v primerih odloga ali zavrnitve predaje osebe na podlagi evropskega naloga za prijetje lahko nepristojnost za pregon v zadevi v zaproseni

³ BE, BG, CZ, DK, EE, EL, ES, FR, LT, LV, HU, NL, RO, SI, SK in SE.

⁴ https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=CELEX%3A52009IG0912%2801%29#ntc3-C_2009219EN.01000701-E0003

⁵ Razlog za to je bila sprememba v postopku odločanja ob izraženem pričakovanju predsedstva Sveta, da bo nov instrument predstavljen v skladu z Lizbonsko pogodbo, dok. Sveta 16437/09 in 16826/2/09.

⁶ Včasih v povezavi s členom 6 Konvencije o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah med državami članicami Evropske unije z dne 29. maja 2000.

⁷ <https://rm.coe.int/1680074cc8>

⁸ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9728-2019-INIT/sl/pdf>

⁹ [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=CELEX:52020XG1204\(02\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=CELEX:52020XG1204(02))

¹⁰ Eurojustovo poročilo o prenosu postopkov v EU, objavljeno leta 2023, „Poročilo o Eurojustovih pisnih priporočilih glede pristojnosti“, objavljeno leta 2021, „Poročilo o Eurojustovem delu na področju preprečevanja in reševanja sporov o pristojnosti“, objavljeno leta 2018, ter „Poročilo s Strateškega seminarja o sporih o pristojnosti, prenosu postopkov in načelu *ne bis in idem*“, ki ga je organiziral Eurojust v letu 2015. Sklepi 52. plenarnega zasedanja Evropske pravosodne mreže o vlogi Evropske pravosodne mreže pri spodbujanju praktične uporabe instrumentov EU za vzajemno priznavanje, objavljeno leta 2019.

državi privede celo do nekaznovanosti. Navedena vprašanja lahko povzročijo zamude v kazenskih postopkih zaradi dolgotrajnih postopkov prenosa ter neučinkovito uporabo človeških in finančnih virov, na primer zaradi vzporednih postopkov v dveh ali več državah članicah. Poleg tega lahko razlike med nacionalnimi sistemi glede položaja, pravic in interesov osumljencev, obdolžencev in žrtev v primerih prenosa povzročijo pravno negotovost in nezadostno zaščito pravic zadevnih oseb.

Da bi te težave rešila, se je Komisija odločila predlagati nov instrument o prenosu kazenskih postopkov. Ta pobuda je vključena v delovni program Komisije za leto 2022¹¹. Predlog ima štiri cilje, in sicer:

- (1) izboljšati učinkovito in pravilno izvajanje sodne oblasti v EU;
- (2) izboljšati spoštovanje temeljnih pravic v postopku prenosa kazenskih postopkov;
- (3) izboljšati učinkovitost in pravno varnost prenosov kazenskih postopkov ter
- (4) omogočiti prenose kazenskih postopkov, kadar je to v interesu pravičnosti, vendar trenutno med državami članicami ni mogoče, in zmanjšati pojav nekaznovanosti.

• **Skladnost z obstoječimi predpisi s področja zadevne politike**

Okvirni sklep Sveta 2009/948/PNZ¹² določa postopek za izmenjavo informacij in neposredno posvetovanje med pristojnimi organi, da bi se dosegla učinkovita rešitev in preprečile negativne posledice vzporednih postopkov. Podobno tudi drugi zakonodajni akti EU o boju proti posebnim vrstam kaznivih dejanj, kot sta terorizem (Direktiva (EU) 2017/541 Evropskega parlamenta in Sveta, Okvirni sklep Sveta 2002/475/PNZ) in organizirani kriminal (Okvirni sklep Sveta 2008/841/PNZ), določajo dejavnike, ki jih je treba upoštevati pri osredotočanju postopkov v eni sami državi članici, kadar lahko več kot ena država članica veljavno preganja kaznivo dejanje na podlagi istih dejstev. Vendar ti pravni akti ne urejajo postopka za prenos kazenskega postopka, ki je lahko v takih primerih nujna rešitev.

Zlasti Eurojust ima ključno vlogo pri omogočanju predhodnih stikov in posvetovanj ter reševanju vprašanj v zvezi s pristojnostjo. Eurojust lahko pristojne organe zadevnih držav članic zaprosi, da sprejmejo, da je eden od njih v boljšem položaju za preiskavo ali pregon določenih kaznivih dejanj. Pristojni nacionalni organi morajo Eurojust obvestiti tudi o primerih, v katerih so ali bi se lahko pojavili spori o pristojnosti. Cilji tega predloga so skladni z Uredbo (EU) 2018/1727 o Eurojustu¹³. Poleg tega je Eurojust objavil smernice o tem, „katera jurisdikcija bi morala izvajati kazenski pregon“¹⁴. Te smernice so s predlaganjem dejavnikov, ki jih je treba upoštevati v večjurisdikcijskih zadevah, pristojnim nacionalnim organom v pomoč pri določanju jurisdikcije, ki je najprimernejša za pregon v čezmejnih zadevah.

¹¹ https://commission.europa.eu/system/files/2023-01/cwp2022_en.pdf

¹² Okvirni sklep Sveta 2009/948/PNZ z dne 30. novembra 2009 o preprečevanju in reševanju sporov o izvajanju pristojnosti v kazenskih postopkih.

¹³ Uredba (EU) 2018/1727 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. novembra 2018 o Agenciji Evropske unije za pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah (Eurojust) ter nadomestitvi in razveljavitvi Sklepa Sveta 2002/187/PNZ (UL L 295, 21.11.2018, str. 138).

¹⁴ https://www.eurojust.europa.eu/sites/default/files/assets/eurojust_jurisdiction_guidelines_2016_en.pdf

Instrumenti EU za čezmejno pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah zajemajo priznavanje sodb in sodnih odločb o: (i) izvrševanju kazni¹⁵, (ii) predaji posameznikov na podlagi evropskega naloga za prijetje, (iii) zbiranju dokazov z evropskim preiskovalnim nalogom¹⁶, pa tudi postopke za medsebojno pravno pomoč, zlasti izmenjavo informacij na lastno pobudo¹⁷, in izvajanje kazenskih preiskav prek skupne preiskovalne skupine¹⁸. Sprejetje skupnih pravil o prenosu kazenskih postopkov bi dopolnilo zakonodajo EU o čezmejnem pravosodnem sodelovanju, zlasti s prizadevanjem za preprečitev tveganja nekaznovanosti v primerih, ko bi bila predaja osebe, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje z namenom uvesti kazenski pregon, zavržena. Zaposila v skladu s to predlagano uredbo se lahko izdajo za katero koli kaznivo dejanje. Tako lahko prenos kazenskega postopka zagotavlja uporabno alternativo izdaji evropskega naloga za prijetje, če se ta izkaže za nesorazmerno ali nemogočo, na primer zaradi nedoseganja pragov kazni. Če bi se po sprejetju predlaganega pravnega okvira organi vse več odločali za prenos kazenskih postopkov, bi se lahko zmanjšala uporaba postopkov na podlagi evropskega naloga za prijetje. Prav tako bi lahko to privedlo do zmanjšanja uporabe evropskega naloga za nadzor¹⁹, ki omogoča, da se zoper osumljenca do sojenja v drugi državi članici odredi nadzorni ukrep v njegovi domači državi članici, namesto da bi bil v preiskovalnem priporu pred sojenjem.

Predlog nadgrajuje obstoječa minimalna pravila EU o pravicah posameznikov v kazenskem postopku, ki so bila sprejeta z namenom okrepiti medsebojno zaupanje držav članic v kazenskopravne sisteme drugih držav članic in tako olajšati vzajemno priznavanje odločb v kazenskih zadevah, in sicer šest direktiv o procesnih pravicah (direktive 2010/64/EU²⁰,

---

¹⁵ Kot je Okvirni sklep Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji.

¹⁶ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2014/41/EU z dne 3. aprila 2014 o evropskem preiskovalnem nalogu v kazenskih zadevah.

¹⁷ Konvencija, ki jo je Svet pripravil na podlagi člena 34 Pogodbe o Evropski uniji, o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah med državami članicami Evropske unije.

¹⁸ Na podlagi Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 o skupnih preiskovalnih skupinah ali Konvencije, ki jo je Svet pripravil na podlagi člena 34 Pogodbe o Evropski uniji, o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah med državami članicami Evropske unije.

¹⁹ Okvirni sklep Sveta 2009/829/PNZ z dne 23. oktobra 2009 o uporabi načela vzajemnega priznavanja odločb o nadzornih ukrepih med državami članicami Evropske unije kot alternativni začasemu priporu (UL L 294, 11.11.2009, str. 20).

²⁰ Direktiva 2010/64/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o pravici do tolmačenja in prevajanja v kazenskih postopkih (UL L 280, 26.10.2010, str. 1).

2012/13/EU²¹, 2013/48/EU²², 2016/343²³, 2016/800²⁴ in 2016/1919²⁵) ter direktivo o pravicah žrtev 2012/29/EU²⁶.

- **Skladnost z drugimi politikami EU**

Haaški program za krepitev svobode, varnosti in pravice v Evropski uniji²⁷ od držav članic zahteva, da preučijo možnosti, da se sodni pregon v čezmejnih večstranskih zadevah omeji na eno samo državo članico, da bi povečali učinkovitost pregona ter hkrati zagotovili pravično sojenje.

Program ukrepov za izvajanje načela vzajemnega priznavanja sodnih odločb v kazenskih zadevah²⁸ poziva k oblikovanju instrumenta, ki omogoča prenos kazenskih postopkov v druge države članice.

V sklepih Sveta iz decembra 2020 z naslovom „Evropski nalog za prijetje in postopki izročitve – sedanji izzivi in pot naprej“ je bila Komisija pozvana, naj razmisli o pripravi zakonodajnega predloga.

Predlog je del strategije EU za boj proti organiziranemu kriminalu za obdobje 2021–2025²⁹.

Usposabljanje delavcev v pravosodju o pravu EU je bistveno orodje, s katerim se zagotavlja pravilna in učinkovita uporaba prava EU. Komisija je sprejela evropsko strategijo za usposabljanje na področju pravosodja za obdobje 2021–2024 s ciljem usposobiti delavce v pravosodju, jih pripraviti na izzive 21. stoletja in jih sproti obveščati o najnovejšem razvoju prava EU³⁰. Cilj strategije je zagotoviti, da se delavci v pravosodju udeležijo usposabljanja o razvoju prava EU. V skladu z navedeno strategijo bi bilo treba kmalu po sprejetju tega predloga organizirati usposabljanje vseh delavcev v pravosodju, da se zagotovi pravilna in nemotena uporaba novih digitalnih orodij.

---

²¹ Direktiva 2012/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o pravici do obveščenosti v kazenskem postopku (UL L 142, 1.6.2012, str. 1).

²² Direktiva 2013/48/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o pravici do dostopa do odvetnika v kazenskem postopku in v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijetje ter pravici do obvestitve tretje osebe ob odvzemu prostosti in do komunikacije s tretjimi osebami in konzularnimi organi med odvzemu prostosti (UL L 294, 6.11.2013, str. 1).

²³ Direktiva (EU) 2016/343 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o krepitvi nekaterih vidikov domneve nedolžnosti in krepitvi pravice biti navzoč na sojenju v kazenskem postopku (UL L 65, 11.3.2016, str. 1).

²⁴ Direktiva (EU) 2016/800 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o procesnih jamstvih za otroke, ki so osumljene ali obdolžene osebe v kazenskem postopku (UL L 132, 21.5.2016, str. 1).

²⁵ Direktiva (EU) 2016/1919 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2016 o brezplačni pravni pomoči za osumljene in obdolžene osebe v kazenskem postopku ter za zahtevane osebe v postopku na podlagi evropskega naloga za prijetje (UL L 297, 4.11.2016, str. 1).

²⁶ Direktiva 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o določitvi minimalnih standardov na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2001/220/PNZ (UL L 315, 14.11.2012, str. 57).

²⁷ UL C 53, 3.3.2005, str. 1.

²⁸ UL C 12, 15.1.2001, str. 10.

²⁹ Sporočilo Komisije o strategiji EU za boj proti organiziranemu kriminalu za obdobje 2021–2025 (COM(2021) 170 final).

³⁰ COM(2020) 713 final.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

• Pravna podlaga

Pravna podlaga za ukrep EU je člen 82(1)(b) in (d) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Ta člen določa pristojnost EU za sprejemanje ukrepov, ki olajšujejo sodelovanje med pravosodnimi ali drugimi enakovrednimi organi držav članic pri kazenskih postopkih ter preprečujejo in rešujejo spore o pristojnosti med državami članicami.

V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji (PEU) in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.

V skladu s členi 1 do 3 Protokola št. 21 o stališču Irske, ki je priložen PEU in PDEU, lahko Irska predsednika Sveta uradno pisno obvesti, da želi sodelovati pri sprejetju in uporabi predlaganega ukrepa, kar se ji nato dovoli. Obvestilo je treba predložiti v treh mesecih od predložitve predloga ali pobude Svetu v skladu z naslovom V tretjega dela PDEU.

• Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)

Na podlagi člena 4(1)(j), PDEU imajo Unija in države članice deljeno pristojnost za sprejemanje ukrepov na področju območja svobode, varnosti in pravice. Zato lahko države članice same urejajo prenos kazenskega postopka.

Države članice pa same ne morejo zadovoljivo in optimalno doseči pravnega okvira o prenosu kazenskih postopkov, saj gre za čezmejno zadevo. To je razvidno iz obstoječega razdrobljenega pravnega okvira, iz katerega izhajajo pravni in praktični izzivi. Dvostranski dogovori med državami članicami tudi ne bi rešili težav, saj bi bili sčasoma potrebni taki dvostranski dogovori med vsemi državami članicami.

Odgovori na javna in ciljna posvetovanja potrjujejo, da bo ukrepanje EU na tem področju verjetno prineslo boljše rezultate kot ukrepi držav članic.

Tako Svet kot Evropski parlament sta priznala, da reševanje teh izzivov zahteva ukrepe, ki presegajo nacionalno raven. V sklepih Sveta iz decembra 2020³¹ je bila Komisija pozvana, naj razmisli o novem predlogu, v resoluciji Evropskega parlamenta iz decembra 2021³² pa, naj predloži zakonodajni predlog.

Glede na čezmejni vidik zgoraj opisanih težav je treba za doseganje ciljev predlog sprejeti na ravni EU.

• Sorazmernost

Predlog določa pravila, v skladu s katerimi lahko pristojni organ v EU zaprosi za prevzem kazenskega postopka, če bi se s tem izboljšalo učinkovito in pravilno izvajanje sodne oblasti ter če se upoštevajo določena merila. V celotnem predlaganem besedilu so izbrane tiste možnosti, ki najmanj posegajo v nacionalne kazenskopravne sisteme držav članic, pri čemer se zlasti upošteva, da je v nekaterih pravnih sistemih pregon obvezen (načelo zakonitosti), v drugih pa lahko tožilec po prostem preudarku pregona ne uvede, če to ni v javnem interesu (oportunitetno načelo).

³¹ [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=CELEX:52020XG1204\(02\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=CELEX:52020XG1204(02))

³² https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2021-0501_SL.html

Predlog je omejen na zaprosila, ki se izdajo v kazenskih postopkih. Zaposila se lahko izdajo za katero koli kaznivo dejanje, zato bi prenos kazenskih postopkov dopolnjeval sistem predaje posameznikov v okviru evropskega naloga za prijetje in bi lahko zagotavljal uporabno alternativo izdaji evropskega naloga za prijetje, če se ta izkaže za nesorazmerno ali nemogočo, na primer zaradi nedoseganja pragov kazni. Predlog zagotavlja zaprosenemu organu tudi zadosten prosti preudarek, da zavrne zaprosilo, zlasti če meni, da prenos ni v interesu učinkovitega in pravilnega izvajanja sodne oblasti. Poleg tega zaprosenemu organu ne nalaga nobene obveznosti pregona kaznivega dejanja.

Prav tako določa pravilo, da se dokazi, ki se prenesejo iz države prosilke, v kazenskem postopku v zaproseni državi ne smejo zavrniti zgolj iz razloga, da so bili zbrani v drugi državi članici, vendar ta uredba ne vpliva na pooblastilo sodišča, ki presoja, da prosto presodi dokaze. V ta namen predlog upošteva pravila, ki so že določena z Uredbo Sveta (EU) 2017/1939³³.

Ta uredba določa pristojnost v posebnih primerih, da se zagotovi, da lahko zaprosena država za kazenske postopke, ki se prenesejo v skladu s to uredbo, izvaja pristojnost za kazniva dejanja, za katera se uporablja pravo države prosilke. Ta pristojnost se lahko izvaja le na zaprosilo za prenos kazenskega postopka, če je to potrebno v interesu učinkovitega in pravilnega izvajanja sodne oblasti.

Tako predlog ne presega minimuma, ki je potreben za doseganje navedenega cilja na ravni EU, in tistega, kar je potrebno za ta namen.

- **Izbira instrumenta**

Ker predlog zadeva čezmejne postopke, pri katerih so potrebna enotna pravila, Komisija kot pravni instrument predlaga uredbo. Uredba se neposredno uporablja v vseh državah članicah in je v celoti zavezujoča. Zato zagotavlja, da pravila vse države članice uporabljajo enako in da začnejo veljati hkrati. Zagotavlja tudi pravno varnost, saj se izogne različnim razlagam med državami članicami, s čimer preprečuje pravno razdrobljenost in odpravlja druge težave, ki trenutno zadevajo prenos kazenskih postopkov.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

- **Posvetovanja z deležniki**

Komisija je pri pripravi predloga v letih 2021 in 2022 opravila obsežna posvetovanja. Posvetovanja so bila namenjena širokemu krogu deležnikov, ki zastopajo državljane, javne organe, akademike in druge ustrezne interesne skupine. Posvetovanja so vključevala (i) povratne informacije javnosti k pozivu k predložitvi dokazov; (ii) odprto javno posvetovanje; (iii) ciljna posvetovanja z organi držav članic, Eurojustom, Evropsko pravosodno mrežo, Evropskim javnim tožilstvom, Europolom in Agencijo Evropske unije za temeljne pravice; (iv) srečanje s strokovnjaki organov držav članic ter (v) srečanje s strokovno skupino Komisije za kazensko pravo.

---

³³ Uredba Sveta (EU) 2017/1939 z dne 12. oktobra 2017 o izvajanju okrepljenega sodelovanja v zvezi z ustanovitvijo Evropskega javnega tožilstva (EJT) (UL L 283, 31.10.2017, str. 1).

Na splošno obstaja široko soglasje, da bi morala EU sedanje težave s prenosom kazenskih postopkov reševati s sprejetjem novega zakonodajnega instrumenta. Večkrat je bilo poudarjeno, da je potreben učinkovitejši čezmejni postopek in da se organi ob sedanji pravni ureditvi soočajo s številnimi vprašanji zaradi premalo jasnih skupnih postopkov, kot so pomanjkanje komunikacije, neupravičene zamude pri postopkih prenosa, visoki stroški prevajanja dokumentov in neupravičena zaprosila za prenos.

Prejete povratne informacije so bile uporabljene pri pripravi predloga in priloženega delovnega dokumenta služb Komisije. Podroben povzetek izida posvetovanj Komisije je v delovnem dokumentu služb Komisije.

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Poleg navedenih posvetovanj z deležniki je Komisija zbrala in uporabila tudi strokovno znanje iz drugih virov.

Predlog zlasti črpa iz poročil Eurojusta in Evropske pravosodne mreže³⁴.

Predlog upošteva tudi rezultate raziskovalnega projekta o prenosu kazenskih postopkov v EU³⁵, ki ga je Evropska komisija sofinancirala iz programa za pravosodje.

- **Delovni dokument služb Komisije**

Predlogu je priložen delovni dokument služb Komisije³⁶, v katerem so podrobno opisane težave in opredeljeni cilji predloga. V njem je tudi analiza predlagane rešitve z vidika njene uspešnosti, učinkovitosti, temeljnih pravic in skladnosti z drugimi instrumenti čezmejnega pravosodnega sodelovanja EU.

Za to pobudo ocena učinka ni bila opravljena, zlasti zaradi pomanjkanja realističnih možnosti ter omejenih učinkov na državljane in podjetja³⁷. Na splošno se v delovnem dokumentu služb Komisije ugotavlja, da naj bi predlog na različne načine znatno povečal učinkovitost prenosa kazenskih postopkov, saj bi: (i) okrepil varnost z večjo zmogljivostjo za preiskovanje, pregon in kaznovanje kaznivih dejanj; (ii) zmanjšal zamude pri postopku prenosa; (iii) omogočil prenose kazenskih postopkov, kjer to trenutno ni mogoče, ter (iv) zagotovil večjo pravno varnost.

Pričakuje se, da bo predlog z vzpostavitvijo celovitega postopka za zaprosilo za prenos kazenskega postopka in odločanje o prenosu s skupnim seznamom meril, izčrpnim seznamom razlogov za zavrnitev prenosa in jasnimi dolžnostmi odgovora privedel do povečanja števila uspešno prenesenih kazenskih postopkov. Celovit pravni okvir bi zagotovil večjo pravno varnost za vse zadevne deležnike in zmanjšal razdrobljenost.

Pričakuje se, da bo učinek na državljane pozitiven. Kadar bi bili posamezniki stranke v kazenskem postopku, bodisi kot osumljenci bodisi kot žrtve, bi skupni pravni okvir prispeval k zagotavljanju bližine postopka, ki bi po možnosti potekal v državi članici njihovega državljanstva/prebivališča. Čeprav zaradi okoliščin posameznega primera (npr. več osumljencev ali žrtev iz različnih držav članic) ne bo vedno tako, pa se pričakuje splošen pozitiven učinek na take posameznike.

---

³⁴ Glej opombo 11 zgoraj.

³⁵ <https://www.eur.nl/en/esl/research/our-research/eu-and-nwo-funded-research-projects/transfer-criminal-proceedings>

³⁶ SWD(2023) 77.

³⁷ Kot je podrobneje pojasnjeno v delovnem dokumentu služb Komisije.

Z vzpostavitvijo decentraliziranega sistema IT naj bi komunikacija med organi postala učinkovitejša in uspešnejša. S komunikacijo prek tega elektronskega orodja naj bi se prihranili čas in stroški za organe. Decentralizirani sistem IT bi omogočil hitrejši pretok informacij med uporabniki, izboljšal varnost izmenjanih podatkov in povečal preglednost. Pričakovati je mogoče, da bo imela uporaba digitalnega kanala tudi pozitivne vplive na okolje zaradi manjše porabe papirja in zmanjšanja količine pošilk. Poleg tega se pričakujejo pozitivni učinki na poenostavitev in upravnna bremena.

- **Temeljne pravice**

Ne le, da je vzporedne postopke, ki potekajo v različnih državah članicah v zvezi z istim kaznivim dejanjem, težko usklajevati in pri njih zagotavljati učinkovit pregon, ustvarjajo tudi nesorazmerno breme za vpletene osebe, ki se soočajo s podvajanjem postopkov in s številnimi omejitvami njihovih pravic in interesov zaradi različnih nalogov za prijetje, preiskav in zaslišanj v dveh ali več državah članicah. Povzročajo tudi tveganje za kršitev temeljnega načela kazenskega prava, da se osebe ne sme kazensko preganjati in kaznovati dvakrat za isto kaznivo dejanje. Namen predloga je z olajšanjem prenosa kazenskih postopkov med državami članicami preprečiti take kršitve in zagotoviti, da so postopki strnjeni v državi članici, ki je najprimernejša za pregon. Vse več predlogov za sprejetje predhodne odločbe, naslovljenih na Sodišče Evropske unije v zadnjih letih, ki se nanašajo na pojasnila o razlagi načela *ne bis in idem* v pravu Unije, dokazuje, da so vzporedni postopki, ki lahko privedejo do kršitev tega načela, v praksi verjetni ter jih je pogosto težko odkriti in rešiti. To se odraža tudi v Eurojustovi obravnavi primerov³⁸, pri kateri se ugotavlja, da je prenos kazenskega postopka v primerih, ko nacionalni organi izvejo za obstoj vzporednih postopkov z istimi dejstvi in proti istemu posamezniku v drugi državi članici, zelo pogosto bistvena rešitev za preprečevanje kršitev načela *ne bis in idem* ter za zagotavljanje skladnosti s členom 50 Listine in členom 54 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma.

Predlog vsebuje številna jamstva za zagotovitev spoštovanja temeljnih pravic posameznikov, ki jih zadeva postopek prenosa. To, da se pri zaprosilu za prenos zahteva posredovanje pravosodnega organa tako v državi prosilke kot v zaproseni državi, zagotavlja, da je bila preverjena zakonitost ukrepa in da zaprosilo ne posega neupravičeno v temeljne pravice. Organ prosilec mora v posameznem primeru zagotoviti, da so izpolnjena merila za prenos kazenskega postopka. Poleg tega se je treba o nameravanem prenosu posvetovati z osumljencem ali obdolžencem ter z žrtvami, ki prebivajo v državi prosilke, in jim dati možnost, da izrazijo svoje mnenje v jeziku, ki ga razumejo. Osumljenci in obdolženci ter žrtve, ki prebivajo v državi prosilke, se obvestijo o odločitvi, ali bo prenos kazenskega postopka sprejet ali zavrnjen, ter o pravnih sredstvih, ki so na voljo za izpodbijanje odločitve o sprejetju prenosa. Za obveznost posvetovanja ter za obveznost zagotavljanja informacij o sprejeti odločitvi lahko veljajo izjeme, če bi lahko vplivali na zaupnost preiskave. Predlog izrecno določa pravico do učinkovitega pravnega sredstva za osumljence, obdolžence in žrtve zoper odločitve o sprejetju prenosa kazenskega postopka. V tem smislu presoja pravosodnega organa pomeni dodatni zaščitni ukrep. Določeni so tudi razlogi za zavrnitev zaradi nespoštovanja načela *ne bis in idem* ter imunitet in privilegijev. Poleg tega predlog kot splošno jamstvo izrecno navaja, da se njegovih določb ne sme razlagati tako, da spreminjajo obveznost spoštovanja temeljnih pravic in pravnih načel iz člena 6 PEU.

Nazadnje se, ker predlog ureja prenos kazenskega postopka, za navedene kazenske postopke uporabljajo vsa procesna jamstva kazenskega prava. Ta zajemajo zlasti pravico do poštenega

---

³⁸ <https://www.eurojust.europa.eu/sites/default/files/assets/eurojust-report-on-the-transfer-of-proceedings-in-the-eu.pdf>

sojenja in pravico do obrambe, kakor sta določeni v členu 6 Evropske konvencije o človekovih pravicah ter členih 47 in 48 Listine. Vključujejo tudi zadevno zakonodajo na ravni EU o procesnih pravicah osumljencev in obdolžencev v kazenskem postopku, in sicer direktive 2010/64/EU, 2012/13/EU, 2013/48/EU, 2016/343, 2016/800 ter 2016/1919. Te direktive z določitvijo minimalnih standardov zaščite v kazenskih postopkih po vsej EU vodijo do okrepljenega zaupanja v kazenskopravne sisteme vseh držav članic, kar po drugi strani zagotavlja učinkovitejše pravosodno sodelovanje v duhu vzajemnega zaupanja.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Državam članicam bi lahko nastali enkratni stroški za prilagoditev novim pravilom iz Uredbe, zlasti stroški, ki izhajajo iz potrebe po usposabljanju sodnikov, tožilcev in drugih pristojnih organov o novih pravilih. Glavni ponavljajoči se stroški naj bi bili predvidoma stroški prevajanja dokumentov iz spisa zadeve. Vendar se pričakuje, da bodo te stroške nekoliko odtehtali večja učinkovitost in prihranki pri stroških, ki jih prinaša Uredba.

Določbe predloga o elektronski komunikaciji prek decentraliziranega sistema IT v skladu z Uredbo (EU) .../... [uredba o digitalizaciji]³⁹ bi lahko vplivale tudi na proračun EU. Ti stroški, ki bi se krili iz proračuna programa za pravosodje, bi bili majhni, ker decentraliziranega sistema IT ne bi bilo treba razviti na novo, saj bi bil razvit za številna orodja EU za pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah v skladu z [uredbo o digitalizaciji], pri čemer bi bile za postopek iz tega predloga potrebne le manjše prilagoditve.

Državam članicam bi nastalo tudi nekaj stroškov z vzpostavitvijo in vzdrževanjem točk dostopa decentraliziranega sistema IT na njihovem ozemlju ter prilagoditvijo njihovih nacionalnih informacijskih sistemov, da bi postali interoperabilni s točkami dostopa. Vendar, kot je navedeno, bi bila večina teh finančnih naložb že izvedena v okviru digitalizacije drugih instrumentov EU za pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah. Poleg tega bi lahko države članice za financiranje teh stroškov zaprosile za nepovratna sredstva v okviru ustreznih finančnih programov EU, zlasti skladov kohezijske politike in programa za pravosodje.

5. DRUGI ELEMENTI

• Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja

Uredba se neposredno uporablja v vseh državah članicah, ne da bi jo bilo treba najprej prenesti v nacionalno zakonodajo. V predlogu so predvidene ustrezne obveznosti spremljanja, ocenjevanja in poročanja.

Komisija bo organizirala srečanja strokovnjakov držav članic, na katerih se bo razpravljalo o težavah zaradi prenosa kazenskega postopka. Eurojust in Evropska pravosodna mreža bosta imela v postopku prenosa pomembno vlogo. Ti forumi in druge strokovne mreže lahko služijo za zbiranje povratnih informacij delavcev v stroki (javnih organov držav članic) o izkušnjah in težavah s praktično uporabo Uredbe.

Komisija bo Evropskemu parlamentu in Svetu predložila poročilo v petih letih po začetku uporabe Uredbe. Poročilo bo med drugim temeljilo na prispevkih organov držav članic in drugih zadevnih deležnikov.

---

³⁹ Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o digitalizaciji pravosodnega sodelovanja in dostopa do sodnega varstva v čezmejnih civilnih, gospodarskih in kazenskih zadevah ter o spremembi nekaterih aktov s področja pravosodnega sodelovanja (COM(2021) 759 final).

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Predlog vsebuje pet poglavij: (i) splošne določbe, (ii) prenos kazenskega postopka, (iii) učinki prenosa kazenskega postopka, (iv) načini komunikacije ter (v) končne določbe.

POGLAVJE I: Splošne določbe

Člen 1 določa predmet urejanja tega predloga. Predlog določa pravila, v skladu s katerimi lahko država članica prevzame kazenski postopek na zaprosilo druge države članice. Predlog se uporablja za vse primere prenosa kazenskega postopka v EU od trenutka, ko je oseba opredeljena kot osumljenec.

Člen 2 za namene predloga opredeljuje izraze „država prosilka“, „zaprošena država“, „organ prosilec“, „zaprošeni organ“, „decentralizirani informacijski sistem“ in „žrtev“.

Opredelitvi „organa prosilca“ in „zaprošenega organa“ je treba brati skupaj s členom 30, v skladu s katerim morajo države članice uradno obvestiti Komisijo o pristojnih organih prosilcih in zaprošenih organih.

Člen 3 določa pristojnost v posebnih primerih. Zaprošeni organ lahko sprejme prenos kazenskega postopka le, če je pristojen za pregon kaznivega dejanja. Da bi se izboljšala učinkovitost postopka prenosa, je v tej določbi določeno, da se v primerih iz navedenega člena pristojnost v zadevi prenese na zaprošeno državo, ko ta sicer ne bi bila pristojna. Zaprošena država bi morala biti pristojna za sojenje o kaznivih dejanjih, glede katerih se zaproša za prenos, kadar koli se šteje, da je ta država članica najprimernejša za pregon. Taka pristojnost se lahko izvaja le na podlagi zaprosila za prenos kazenskega postopka iz druge države članice, ki ima izvirno pristojnost za pregon kaznivega dejanja.

Namen člena 4 je zagotoviti pravno podlago za organe v državi prosilki, ki imajo izvirno pristojnost za uvedbo kazenskega postopka, da v korist države članice, za katero je ugotovljeno, da je v boljšem položaju za pregon, odstopijo od kazenskega postopka, ga prekinijo ali ustavijo. Določba je oblikovana tako, da lahko države članice s pravnimi sistemi, ki temeljijo na obveznem pregonu, uporabijo določbe te uredbe.

POGLAVJE 2: PRENOS KAZENSKEGA POSTOPKA

To poglavje določa merila in postopek za zaprosilo za prenos kazenskega postopka ter postopek za sprejetje odločitve o prenosu kazenskega postopka. Namen takih skupnih pravil je preprečiti, da bi v dveh ali več državah članicah potekali nepotrebni vzporedni kazenski postopki v zvezi z istimi dejstvi in isto osebo, zmanjšati število večkratnih postopkov ter preprečiti nekaznovanost v primerih zavrnitve predaje osebe, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje.

Člen 5 določa merila za zaprosilo za prenos kazenskega postopka.

Ta uredba zajema vsa kazniva dejanja. Kazenski postopek se razume, kot da zajema vse faze kazenskega postopka, vključno s predsodno in sodno fazo. Ta uredba se ne uporablja za zaprosila za prenos upravnih postopkov.

Ta uredba ne nalaga nobene obveznosti zaprositi za prenos kazenskega postopka. Če organ prosilec meni, da je prenos kazenskega postopka potreben in ustrezen ter da je izpolnjeno eno ali več meril iz člena 5(2), lahko drugo državo članico, ki je primernejša za pregon kaznivega

dejanja, zaprosi, da prevzame navedeni kazenski postopek. Seznam meril ni izčrpen. Upravičenost zaprosila za prenos kazenskega postopka bi bilo treba skrbno presoditi za vsak primer posebej, da se ugotovi, katera država članica je najprimernejša za pregon zadevnega kaznivega dejanja, vsako zaprosilo pa mora biti jasno utemeljeno.

Ta uredba osumljencem ali obdolžencem ter žrtvam tudi omogoča, da pristojnim organom države prosilke ali zaprošene države predlagajo, naj začnejo postopek za prenos kazenskega postopka. Vendar taki predlogi za državo prosilko ali zaprošeno državo ne ustvarjajo obveznosti, da zaprosi za prenos kazenskega postopka ali ga prenese na zaprošeno državo.

Člen 6 določa pravila v zvezi z upoštevanjem pravic in interesov osumljenca ali obdolženca pri odločanju o prenosu kazenskega postopka. Zlasti mora organ prosilec osumljenca ali obdolženca obvestiti o nameravanem prenosu kazenskega postopka in mu dati možnost, da izrazi svoje mnenje, razen če bi to ogrozilo zagotavljanje potrebne zaupnosti preiskave oziroma če osumljenca ali obdolženca kljub razumnim prizadevanjem organa prosilca ni mogoče najti. To mnenje bi moral organ prosilec ustrezno upoštevati pri odločanju o prenosu.

Člen 7 določa pravila v zvezi z upoštevanjem pravic in interesov žrtve pri odločanju o prenosu kazenskega postopka. Zlasti mora organ prosilec žrtev, ki prebiva v državi prosilki, obvestiti o nameravanem prenosu kazenskega postopka in ji dati možnost, da izrazi svoje mnenje, razen če bi to ogrozilo zagotavljanje potrebne zaupnosti preiskave. To mnenje bi moral organ prosilec ustrezno upoštevati pri odločanju o prenosu.

Člen 8 določa, da je treba v zaprošeni državi zagotoviti pravno sredstvo zoper odločitve o sprejetju prenosa kazenskega postopka.

Člen 9 določa postopek za zaprosilo za prenos kazenskega postopka. Zaprosilo za prenos kazenskega postopka se vloži z izpolnitvijo standardnega potrdila iz priloge k predlogu. V tem členu so določene tudi zahteve glede prevoda zaprosila in vseh drugih priloženih pisnih informacij. Predlog določa neposredno posredovanje zaprosila med organom prosilcem in zaprošenim organom, vendar omogoča tudi pomoč osrednjih organov.

Člen 10 določa, da mora organ prosilec brez nepotrebnega odlašanja obvestiti zaprošeni organ o vseh procesnih dejanjih ali ukrepih, ki vplivajo na kazenski postopek, opravljenih ali uvedenih v državi prosilki po posredovanju zaprosila.

Člen 11 organu prosilcu omogoča, da kadar koli pred prejemom odločitve zaprošenega organa, da sprejme prenos, umakne zaprosilo za prenos kazenskega postopka.

Člen 12 določa, da mora zaprošeni organ sprejeti odločitev o tem, ali bo sprejel prenos kazenskega postopka, ter, kadar se odloči, da ga bo, sprejeti potrebne ukrepe v skladu s svojo nacionalno zakonodajo. Zaprošeni organ lahko sam odloči, katere ukrepe bo sprejel v zvezi s kaznivim dejanjem, na katerem temelji zaprosilo. Nič v tej uredbi se ne bi smelo razlagati, kot da posega v prosti preudarek tožilstva na podlagi nacionalnega prava; prav tako ni nobene obveznosti pregona v zadevi, ki je bila prenesena. Ta uredba organu prosilcu tudi nalaga, da mora zaprošenemu organu, ko ta sprejme prenos kazenskega postopka, posredovati potrebne dokumente iz spisa zadeve, vendar organu prosilcu in zaprošenemu organu prepušča, da se posvetujeta in dogovorita o tem, katere dokumente je treba poslati in prevesti.

Člen 13 določa izčrpen seznam obveznih in neobveznih razlogov za zavrnitev prenosa kazenskega postopka. Obvezni razlogi za zavrnitev se nanašajo na primere, ko glede dejstev,

na katerih temelji kazenski postopek in so predmet prenosa, v zaprošeni državi ne bi bilo mogoče uvesti preгона, na primer kadar ravnanje, v zvezi s katerim se zaproša za prenos, v zaprošeni državi ni kaznivo dejanje. Neobvezni razlogi za zavrnitev zajemajo druge položaje, ki bi lahko ovirali prevzem kazenskega postopka. Zlasti omogočajo zaprošenemu organu prožnost, da zavrne prenos kazenskega postopka, ko meni, da to ni v interesu učinkovitega in pravilnega izvajanja sodne oblasti.

Za zagotovitev učinkovitih čezmejnih postopkov člen 14 določa rok za sprejetje odločitve o sprejetju prenosa. Določa tudi prekinitev tega roka, kadar je treba zahtevati odvzem privilegija ali imunitete.

S členom 15 se organ prosilec in zaprošeni organ spodbujata, naj se nemudoma posvetujeta, da se zagotovi učinkovita uporaba te uredbe.

Člen 16 določa, da lahko organ prosilec in zaprošeni organ v kateri koli fazi postopka zaprosita za pomoč Eurojust ali Evropsko pravosodno mrežo.

Člen 17 določa, da vsaka država članica krije svoje stroške prenosa kazenskih postopkov, vendar lahko organ prosilec v nekaterih primerih zaprošenemu organu predlaga delitev stroškov.

Člen 18 omogoča imenovanje osrednjih organov za namene upravne pomoči. Če želi država članica uporabiti to možnost, mora Komisijo v skladu s členom 30 uradno obvestiti o imenovanem osrednjem organu.

POGLAVJE 3: UČINKI PRENOSA KAZENSKEGA POSTOPKA

To poglavje določa učinke prenosa kazenskega postopka.

Člen 19 določa, da se v državi prosilki po prejemu informacij, ki potrjujejo, da zaprošeni organ prevzema kazenski postopek, preneseni kazenski postopek prekine ali ustavi. Organ prosilec lahko nadaljuje ali ponovno začne kazenski postopek le, če zaprošeni organ sprejme sklep o ustavitvi postopka, pod pogojem, da taka odločitev ne krši načela *ne bis in idem*. Na možnost žrtve, da začne kazenski postopek ali predlaga njegov ponovni začetek v državi prosilki v skladu z nacionalnim pravom te države, to ne vpliva, dokler se s tem ne krši načelo *ne bis in idem*.

Člen 20 določa, da se za kazenski postopek po prenosu uporabljajo nacionalno pravo in postopki zaprošene države. Vsako dejanje, preiskovalni ukrep ali dokazi, zbrani v državi prosilki za namene zadevnega kazenskega postopka, bi morali imeti v zaprošeni državi enako veljavo, kot če bi jih veljavno opravili, uvedli ali zbrali njeni organi, razen če bi bilo to v nasprotju s temeljnimi pravnimi načeli zaprošene države. Po prenosu kazenskega postopka bi morala zaprošena država za določitev kazni za zadevno kaznivo dejanje uporabiti nacionalno pravo. Če je bilo kaznivo dejanje storjeno na ozemlju države prosilke, lahko zaprošeni organi pri določanju kazni upoštevajo najvišjo zagroženo kazen po pravu države prosilke, če je to v korist obdolženca in v skladu s pravom zaprošene države. Namen te določbe je preprečiti primere, v katerih bi prenos kazenskega postopka privedel do tega, da bi zaprošena država izrekla kazen, ki je višja od najvišje zagrožene kazni za isto kaznivo dejanje v državi prosilki. Tako naj bi se zagotovila skladnost z načelom pravne varnosti in predvidljivost prava, ki se uporablja, za zadevne osumljence ali obdolžence.

Člen 21 zaprošenemu organu nalaga, da mora organ prosilec obvestiti o vseh odločbah, izdanih ob koncu kazenskega postopka.

POGLAVJE 4: NAČINI KOMUNIKACIJE

V tem poglavju so določbe o načinih elektronske komunikacije med organi prosilci in zaprošenimi organi ter centralnimi organi in Eurojustom prek decentraliziranega sistema IT.

POGLAVJE 5: KONČNE DOLOČBE

To poglavje vsebuje določbe o statističnih podatkih, poročanju, sprejetju delegiranih aktov, če bi bilo treba spremeniti potrdilo, priloženo temu predlogu, uradnih obvestilih držav članic, razmerju med predlogom ter mednarodnimi sporazumi in dogovori, pa tudi prehodne določbe o načinih komunikacije med organi do takrat, ko se bo začela uporabljati obveznost uporabe decentraliziranega sistema IT.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**o prenosu postopkov v kazenskih zadevah**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 82(1)(b) in (d) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora⁴⁰,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Unija si je zadala cilj ohranjanja in razvijanja območja svobode, varnosti in pravice.
- (2) Haaški program za krepitev svobode, varnosti in pravice v Evropski uniji⁴¹ od držav članic zahteva, da preučijo možnosti, da se sodni pregon v čezmejnih večstranskih zadevah omeji na eno samo državo članico, da bi povečali učinkovitost pregona ter hkrati zagotovili pravično sojenje.
- (3) Program ukrepov za izvajanje načela vzajemnega priznavanja sodnih odločb v kazenskih zadevah⁴² poziva k oblikovanju instrumenta, ki omogoča prenos kazenskih postopkov v druge države članice.
- (4) Pravosodno sodelovanje med državami članicami je treba še naprej razvijati, da se poveča učinkovito in pravilno izvajanje sodne oblasti v kazenskih zadevah na skupnem območju svobode, varnosti in pravice ter zagotovi, da kaznivo dejanje preiskuje ali preganja za to najprimernejša država članica. Skupna pravila za države članice glede prenosa kazenskega postopka bi lahko zlasti pomagala preprečiti nepotrebne vzporedne kazenske postopke v različnih državah članicah v zvezi z istimi dejstvi in isto osebo, ki bi lahko privedli do kršitve načela *ne bis in idem*. Prav tako bi lahko zmanjšala število večkratnih kazenskih postopkov glede istih dejstev ali v zvezi z isto osebo, ki potekajo v različnih državah članicah. Namen teh skupnih pravil je tudi zagotoviti, da se lahko izvede prenos kazenskega postopka, kadar se predaja osebe zaradi kazenskega pregona na podlagi evropskega naloga za prijetje⁴³ odloži ali zavrne, ker v drugi državi članici poteka vzporedni kazenski postopek za isto kaznivo dejanje, da se obtožencu omogoči, da se izogne nekaznovanosti.
- (5) Skupna pravila o prenosu kazenskih postopkov so bistvena tudi za učinkovit boj proti čezmejnemu kriminalu. To je zlasti pomembno pri kaznivih dejanjih, ki jih storijo

⁴⁰ UL C , , str. .

⁴¹ UL C 53, 3.3.2005, str. 1.

⁴² UL C 12, 15.1.2001, str. 10.

⁴³ Okvirni sklep Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (2002/584/PNZ) (UL L 190, 18.7.2002, str. 1).

organizirane kriminalne združbe, kot so promet s prepovedanimi drogami, tihotapljenje migrantov, trgovina z ljudmi, nedovoljeni promet z orožjem, okoljski kriminal, kibernetika kriminaliteta ali pranje denarja. Pregon organiziranih kriminalnih združb, ki delujejo v več državah članicah, je lahko za vanj vključene organe zelo težaven. Prenos kazenskih postopkov je pomembno orodje, ki bi okrepilo boj proti hudodelskim združbam, ki delujejo v državah članicah po vsej EU.

- (6) Za zagotovitev učinkovitega sodelovanja med organom prosilcem in zaprošenim organom v zvezi s prenosom kazenskega postopka bi bilo treba taka pravila določiti s pravno zavezujočim aktom Unije, ki se neposredno uporablja.
- (7) Ta uredba bi se morala uporabljati za vsa zaprosila, ki se izdajo v okviru kazenskega postopka. Kazenski postopek je avtonomen pojem prava Unije, kot ga razlaga Sodišče Evropske unije, ne glede na sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice, ki se začne v trenutku, ko pristojni organi države članice obvestijo osebe, da so osumljene ali obdolžene storitve kaznivega dejanja, do zaključka tega postopka, ki ga je treba razumeti kot končno ugotovitev, ali je osumljenec ali obdolženec storil kaznivo dejanje, po potrebi vključno z izrekom kazni in odločitvijo o vseh pritožbah.
- (8) Cilj Okvirnega sklepa Sveta 2009/948/PNZ⁴⁴ je preprečitev primerov, ko zoper isto osebo na podlagi istih dejstev poteka vzporedni kazenski postopek v različnih državah članicah, kar lahko privede do pravnomočne odločbe v postopku v dveh ali več državah članicah. Zato vzpostavlja postopek za neposredno posvetovanje med pristojnimi organi zadevnih držav članic z namenom doseči soglasje o učinkoviti rešitvi, da bi se izognili škodljivim posledicam vzporednih postopkov in izgubi časa ter sredstev zadevnih pristojnih organov. Kadar se pristojni organi zadevnih držav članic po posvetovanju v skladu z navedenim okvirnim sklepom odločijo, da bodo s prenosom kazenskega postopka osredotočili postopke v eni državi članici, bi bilo treba za tak prenos uporabiti to uredbo.
- (9) Drugi pravni instrumenti s področja kazenskih zadev, zlasti tisti, ki so povezani s posebnimi vrstami kaznivih dejanj, kot so Direktiva (EU) 2017/541 Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁵, Okvirni sklep Sveta 2002/475/PNZ⁴⁶ in Okvirni sklep Sveta 2008/841/PNZ⁴⁷, vsebujejo določbe o dejavnikih, ki jih je treba upoštevati, da bi se postopki osredotočili v eni sami državi članici, kadar lahko več kot ena država članica veljavno preganja kaznivo dejanje na podlagi istih dejstev. Kadar se pristojni organi zadevnih držav članic po sodelovanju v skladu z navedenimi pravnimi akti odločijo, da bodo s prenosom kazenskega postopka osredotočili postopek v eni državi članici, bi bilo treba za tak prenos uporabiti to uredbo.
- (10) Sprejetih je bilo več pravnih aktov Unije o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah za izvrševanje kazni v drugih državah članicah, zlasti okvirni sklepi Sveta 2005/214/PNZ⁴⁸, 2008/909/PNZ⁴⁹ in 2008/947/PNZ⁵⁰. Ta uredba

⁴⁴ Okvirni sklep Sveta 2009/948/PNZ z dne 30. novembra 2009 o preprečevanju in reševanju sporov o izvajanju pristojnosti v kazenskih postopkih (UL L 328, 15.12.2009, str. 42).

⁴⁵ Direktiva (EU) 2017/541 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o boju proti terorizmu in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/475/PNZ ter o spremembi Sklepa Sveta 2005/671/PNZ (UL L 88, 31.3.2017, str. 6).

⁴⁶ Okvirni sklep Sveta z dne 13. junija 2002 o boju proti terorizmu (2002/475/PNZ) (UL L 164, 22.6.2002, str. 3).

⁴⁷ Okvirni sklep Sveta 2008/841/PNZ z dne 24. oktobra 2008 o boju proti organiziranemu kriminalu (UL L 300, 11.11.2008, str. 42).

⁴⁸ Okvirni sklep Sveta 2005/214/PNZ z dne 24. februarja 2005 o uporabi načela vzajemnega priznavanja denarnih kazni (UL L 76, 22.3.2005, str. 16).

bi morala dopolnjevati določbe navedenih okvirnih sklepov Sveta in bi jo bilo treba razlagati tako, da ne vpliva na njihovo uporabo.

- (11) Ta uredba ne vpliva na spontano izmenjavo informacij, ki jo urejajo drugi akti prava Unije.
- (12) Ta uredba se ne uporablja za odločitve o predodelitvi, združitvi ali razdružitvi zadev, pri katerih je Evropsko javno tožilstvo izvajalo svojo pristojnost v skladu z Uredbo Sveta (EU) 2017/1939⁵¹.
- (13) Za namene te uredbe bi morale države članice imenovati pristojne organe na način, ki spodbuja načelo neposrednega stika med navedenimi organi.
- (14) Države članice bi lahko za upravno posredovanje in prejemanje zaprosil za prenos kazenskih postopkov ter za drugo uradno korespondenco v zvezi s takimi zaprosili imenoval enega ali več osrednjih organov, kadar je to potrebno zaradi strukture njihovih notranjih pravnih sistemov. Taki osrednji organi bi lahko zagotavljali tudi upravno podporo, imeli usklajevalno in podporno vlogo ter tako olajšali in spodbujali sprejemanje zaprosil za prenos kazenskih postopkov.
- (15) Nekateri pravni akti Unije od držav članic že zahtevajo, da v primerih zavrnitve predaje osebe sprejmejo potrebne ukrepe za vzpostavitev svoje pristojnosti za določena kazniva dejanja, kot so kazniva dejanja, povezana s terorističnimi dejavnostmi⁵² ali ponarejanjem eura⁵³.
- (16) Ta uredba določa pristojnost v posebnih primerih, da se zagotovi, da lahko zaprosena država za kazenske postopke, ki se prenesejo v skladu s to uredbo, kadar je to v interesu učinkovitega in pravilnega izvajanja sodne oblasti, izvaja pristojnost za kazniva dejanja, za katera se uporablja pravo države prosilke. Zaprošena država bi morala biti pristojna za sojenje o kaznivih dejanjih, glede katerih se zaproša za prenos, kadar koli se šteje, da je ta država članica najprimernejša za pregon.
- (17) Tako pristojnost bi bilo treba vzpostaviti v primerih, ko zaprosena država zavrne predajo osumljenca ali obdolženca, za katerega je bil izdan evropski nalog za prijetje in ki se nahaja v zaproseni državi ter je državljan te države ali ima v njej prebivališče, kadar taka zavrnitev temelji na določenih razlogih iz te uredbe. Zaprošena država bi morala biti pristojna tudi, kadar ima kaznivo dejanje učinke ali povzroči škodo predvsem v zaproseni državi. Škodo bi bilo treba upoštevati, kadar je eden od znakov kaznivega dejanja v skladu s pravom zaprosene države. Zaprošena država bi morala biti pristojna tudi, kadar v njej že poteka kazenski postopek zoper istega osumljenca ali obdolženca glede drugih dejstev, tako da bi se lahko o vseh kaznivih dejanjih take

---

⁴⁹ Okvirni sklep Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji (UL L 327, 5.12.2008, str. 27).

⁵⁰ Okvirni sklep Sveta 2008/947/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb in pogojnih odločb zaradi zagotavljanja nadzorstva nad spremljevalnimi ukrepi in alternativnimi sankcijami (UL L 337, 16.12.2008, str. 102).

⁵¹ Uredba Sveta (EU) 2017/1939 z dne 12. oktobra 2017 o izvajanju okrepljenega sodelovanja v zvezi z ustanovitvijo Evropskega javnega tožilstva (EJT) (UL L 283, 31.10.2017, str. 1).

⁵² Direktiva (EU) 2017/541 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o boju proti terorizmu in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/475/PNZ ter o spremembi Sklepa Sveta 2005/671/PNZ (UL L 88, 31.3.2017, str. 6).

⁵³ Direktiva 2014/62/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o kazenskoopravni zaščiti eura in drugih valut pred ponarejanjem ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2000/383/PNZ (UL L 151, 21.5.2014, str. 1).

osebe sodilo v enem samem kazenskem postopku, ali kadar v njej poteka kazenski postopek zoper druge osebe glede istih ali povezanih dejstev, kar bi lahko bilo posebej upoštevno za strnjenje preiskave in pregona hudodelske združbe v eni državi članici. V obeh primerih bi moral biti osumljenec ali obdolženec v kazenskem postopku, ki se prenese, državljani zaprosene države ali bi moral imeti v njej prebivališče.

- (18) Za izpolnitev namena te uredbe in preprečitev sporov o pristojnosti bi se morala država prosilka, kadar zaprosi za prenos kazenskega postopka, ob posebnem upoštevanju tistih držav članic, katerih pravni sistemi ali pregon nekaterih kaznivih dejanj temelji na obveznem pregonu, odpovedati svoji pristojnosti za pregon zadevne osebe za kaznivo dejanje, glede katerega se zaprosi za prenos. Na podlagi tega bi morali imeti pristojni organi države prosilke možnost, da v korist države članice, za katero je ugotovljeno, da je v boljšem položaju za pregon, ustavijo kazenski postopek, ki je bil uveden pred njimi, tudi če bi bili v skladu z nacionalnim pravom dolžni izvajati pregon. Taka odpoved pristojnosti ne bi smela posegati v določbe o učinkih prenosa kazenskega postopka v državi prosilke iz te uredbe.
- (19) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina) in Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin.
- (20) Ta uredba ne vpliva na procesne pravice, kakor so določene v pravu Unije, med drugim z Listino ter direktivami 2010/64/EU⁵⁴, 2012/13/EU⁵⁵, 2013/48/EU⁵⁶, (EU) 2016/343⁵⁷, (EU) 2016/800⁵⁸ in (EU) 2016/1919⁵⁹ o procesnih pravicah.
- (21) Države članice bi morale zagotoviti, da se pri uporabi te uredbe upoštevajo potrebe ranljivih oseb. V skladu s Priporočilom Komisije (2013/C 378/02)⁶⁰ bi bilo treba kot ranljive osumljence ali obdolžence razumeti vse osumljence ali obdolžence, ki ne morejo razumeti kazenskega postopka in v njem učinkovito sodelovati zaradi svoje starosti, duševnega ali telesnega stanja ali kakršne koli invalidnosti.
- (22) Podobno bi morale države članice zagotoviti, da se pri uporabi te uredbe upoštevajo procesne pravice osumljencev in obdolžencev, ki jim je bil odrejen preiskovalni pripor, v skladu s Priporočilom Komisije C(2022) 8987 final⁶¹.

---

⁵⁴ Direktiva 2010/64/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o pravici do tolmačenja in prevajanja v kazenskih postopkih (UL L 280, 26.10.2010, str. 1).

⁵⁵ Direktiva 2012/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o pravici do obveščenosti v kazenskem postopku (UL L 142, 1.6.2012, str. 1).

⁵⁶ Direktiva 2013/48/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o pravici do dostopa do odvetnika v kazenskem postopku in v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijetje ter pravici do obvestitve tretje osebe ob odvzemu prostosti in do komunikacije s tretjimi osebami in konzularnimi organi med odvzemom prostosti (UL L 294, 6.11.2013, str. 1).

⁵⁷ Direktiva (EU) 2016/343 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o krepitvi nekaterih vidikov domneve nedolžnosti in krepitvi pravice biti navzoč na sojenju v kazenskem postopku (UL L 65, 11.3.2016, str. 1).

⁵⁸ Direktiva (EU) 2016/800 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o procesnih jamstvih za otroke, ki so osumljene ali obdolžene osebe v kazenskem postopku (UL L 132, 21.5.2016, str. 1).

⁵⁹ Direktiva (EU) 2016/1919 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2016 o brezplačni pravni pomoči za osumljene in obdolžene osebe v kazenskem postopku ter za zahtevane osebe v postopku na podlagi evropskega naloga za prijetje (UL L 297, 4.11.2016, str. 1).

⁶⁰ Priporočilo Komisije z dne 27. novembra 2013 o procesnih jamstvih za ranljive osebe, ki so osumljene ali obdolžene v kazenskem postopku (2013/C 378/02) (UL C 378, 24.12.2013, str. 8).

⁶¹ Priporočilo Komisije z dne 8. decembra 2022 o procesnih pravicah osumljencev in obdolžencev, ki jim je bil odrejen preiskovalni pripor, ter materialnih pogojih pripora (C(2022) 8987 final).

- (23) Ta uredba ne bi smela nalagati nobene obveznosti, da se zaprosi za prenos kazenskega postopka. Organ prosilec bi moral pri presoji, ali naj se izda zaprosilo za prenos kazenskega postopka, preučiti, ali je tak prenos potreben in ustrezen. Tako presojo bi bilo treba opraviti za vsak primer posebej, da se ugotovi, katera država članica je najprimernejša za pregon zadevnega kaznivega dejanja.
- (24) Pri presoji, ali je zaprosilo za prenos kazenskega postopka upravičeno, bi moral organ prosilec upoštevati več meril, pri tem pa jih prednostno razvrščati in tehtati glede na dejstva in vsebino vsake posamezne zadeve. Vse zadevne dejavnike bi bilo treba upoštevati z vidika interesa pravičnosti. Če je bilo na primer kaznivo dejanje v celoti ali delno storjeno na ozemlju zaprosene države ali je na ozemlju zaprosene države nastala večina učinkov ali škode, povzročene s kaznivim dejanjem, se lahko šteje, da je ta država primernejša za pregon, saj se dokazi, ki jih je treba zbrati, kot so pričanja prič in žrtev ali mnenja izvedencev, nahajajo v zaproseni državi in bi jih bilo zato lažje zbrati, če bi se kazenski postopek prenesel. Poleg tega bi se pozneje v zaproseni državi lažje začeli odškodninski postopki, če bi zadevni postopek za ugotavljanje kazenske odgovornosti potekal v isti državi članici. Podobno bi lahko, če se večina dokazov nahaja v zaproseni državi, prenos kazenskega postopka olajšal zbiranje in nato dopustnost dokazov, zbranih v skladu s pravom zaprosene države.
- (25) Če je osumljenec ali obdolženec državlján zaprosene države ali ima v njej prebivališče, bi bil lahko prenos kazenskega postopka upravičen s tem, da se osumljencu ali obdolžencu zagotovi pravica do navzočnosti na sojenju v skladu z Direktivo (EU) 2016/343. Podobno je lahko, kadar je večina žrtev državljanov zaprosene države ali ima v njej prebivališče, prenos upravičen s tem, da se žrtvam omogoči, da brez težav sodelujejo v kazenskem postopku in da so med postopkom učinkovito zaslišane kot priče. V primerih, ko se predaja osumljenca ali obdolženca, za katerega je bil izdan evropski nalog za prijetje, v zaproseni državi zavrnjene iz razlogov iz te uredbe, je prenos lahko upravičen tudi, kadar se taka oseba nahaja v zaproseni državi, čeprav ni njen državlján ali v njej nima prebivališča.
- (26) Organ prosilec mora na podlagi razpoložljivega gradiva oceniti, ali obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da osumljenec, obdolženec ali žrtev prebiva v zaproseni državi. Kadar so na voljo le omejene informacije, bi se lahko glede take ocene organ prosilec in zaproseni organ tudi posvetovala. Upoštevne so lahko različne objektivne okoliščine, ki bi lahko kazale na to, da je zadevna oseba v določeni državi članici vzpostavila običajno središče svojih interesov ali da to namerava storiti. Razlogi za domnevo, da oseba prebiva v zaproseni državi, bi lahko bili utemeljeni zlasti, kadar je oseba prijavila prebivališče v zaproseni državi oziroma če ima tamkajšnjo osebno izkaznico ali dovoljenje za prebivanje oziroma je tam vpisana v uradni register prebivalcev. Če navedena oseba ni prijavljena v zaproseni državi, bi na prebivališče lahko kazalo dejstvo, da je oseba izrazila namero, da se bo v to državo članico preselila, ali da je po določenem obdobju redne prisotnosti s to državo članico navezala podobne vezi, kot če bi v njej pridobila uradno prebivališče. Da se ugotovi, ali je v konkretni situaciji dovolj povezav med zadevno osebo in zaproseno državo in s tem dovolj utemeljenih razlogov za domnevo, da oseba v tej državi prebiva, je treba upoštevati različne objektivne dejavnike, ki so značilni za položaj navedene osebe in vključujejo zlasti dolžino, naravo in okoliščine njene prisotnosti v zaproseni državi ali njene družinske ali ekonomske vezi z zaproseno državo članico. Pri ugotavljanju, ali obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da oseba prebiva v zaproseni državi, bi se lahko upoštevali registrirano vozilo, prijavljena telefonska številka, bančni račun, neprekinjeno bivanje osebe v zaproseni državi ali drugi objektivni dejavniki. Kratek

obisk, počitnice, tudi lastna počitniška nastanitev, ali podobno bivanje v zaprošeni državi brez druge pomembne povezave ne bi smeli zadostovati za ugotovitev prebivališča v navedeni državi članici. Po drugi strani pa bi bilo treba neprekinjeno vsaj trimesečno bivanje v večini primerov šteti za zadostno za ugotovitev prebivališča.

- (27) Prenos kazenskega postopka je lahko upravičen tudi, kadar zoper osumljenca ali obdolženca v zaprošeni državi poteka kazenski postopek glede istih ali drugih dejstev ali kadar v zaprošeni državi poteka kazenski postopek glede istih ali povezanih dejstev zoper druge osebe, npr. v primerih pregona čezmejnih hudodelskih združb, če bi se soobtoženci lahko preganjali v različnih državah članicah. Poleg tega je lahko prenos kazenskega postopka upravičen, če osumljenec ali obdolženec prestaja ali bo prestajal kazen odvzema prostosti v zaprošeni državi za drugo kaznivo dejanje, da se zagotovi pravica obsojenca, da je med prestajanjem kazni v zaprošeni državi navzoč na sojenju, glede katerega se zaprosi za prenos kazenskega postopka. Organi prosilci bi morali tudi ustrezno preučiti, ali bi prenos kazenskega postopka lahko podprl cilj socialne rehabilitacije zadevne osebe, če bi se kazen izvršila v zaprošeni državi: v ta namen bi bilo treba upoštevati povezanost osebe z zaproseno državo, torej ali taka oseba zaproseno državo šteje kot kraj družinskih, jezikovnih, kulturnih, socialnih ali ekonomskih oziroma kakršnih koli drugih vezi.
- (28) Organ prosilec bi moral pri zaprosilu za prenos kazenskega postopka pred premislekom o prenosu kazenskega postopka zgolj zato, ker je večina dokazov v zaprošeni državi, upoštevati možnosti za pridobitev dokazov iz drugih držav članic prek obstoječih instrumentov za vzajemno priznavanje sodnih odločb, kot je Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2014/41/EU⁶², ter po potrebi prek medsebojne pravne pomoči.
- (29) Osumljenci ali obdolženci ali žrtve bi morale imeti možnost predlagati, da se kazenski postopek v zvezi z njimi prenese v drugo državo članico. Vendar ti predlogi organu prosilcu ali zaprošenemu organu ne bi smeli nalagati nobene obveznosti, da zaprosi za prenos kazenskega postopka ali ga prenese. Če organi na podlagi predloga za prenos, ki ga vloži osumljenec ali obdolženec ali žrtev oziroma odvetnik v imenu take osebe, izvejo za vzporedni kazenski postopek, se morajo med seboj posvetovati v skladu z Okvirnim sklepom 2009/948/PNZ.
- (30) Organ prosilec bi moral osumljenca ali obdolženca takoj, ko je to mogoče, obvestiti o nameravanem prenosu in mu zagotoviti možnost, da ustno ali pisno izrazi svoje mnenje v skladu z veljavnim nacionalnim pravom, da bi lahko organi pred izdajo zaprosila za prenos upoštevali njegove pravne interese. Organ prosilec bi moral pri ocenjevanju pravnega interesa osumljenca ali obdolženca, da je obveščen o nameravanem prenosu, upoštevati potrebo po zagotavljanju zaupnosti preiskave in tveganje škodovanja kazenskemu postopku zoper to osebo, npr. kadar je treba zaščititi pomemben javni interes, kot v primerih, ko bi lahko take informacije škodovala tajnim preiskavam, ki potekajo, ali resno ogrozile nacionalno varnost države članice, v kateri je bil uveden kazenski postopek. Kadar organ prosilec kljub razumnim prizadevanjem ne more najti osumljenca ali obdolženca, bi morala obveznost obvestiti tako osebo veljati od trenutka, ko se te okoliščine spremenijo.

---

⁶² Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2014/41/EU z dne 3. aprila 2014 o evropskem preiskovalnem nalogu v kazenskih zadevah (UL L 130, 1.5.2014, str. 1).

- (31) Pri uporabi te uredbe bi bilo treba upoštevati pravice žrtev iz Direktive 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁶³. Ta uredba se ne bi smela razlagati tako, da državam članicam preprečuje, da bi žrtvam na podlagi nacionalnega prava priznale širše pravice od tistih, ki so določene v pravu Unije.
- (32) Organ prosilec bi moral pri odločanju o prenosu kazenskega postopka ustrezno upoštevati pravne interese žrtev, vključno z njihovo zaščito, in presoditi, ali bi lahko prenos kazenskega postopka škodil žrtvi pri učinkovitem uveljavljanju njenih pravic v zadevnem kazenskem postopku. To na primer vključuje možnosti in ureditve, ki so na voljo žrtvam za pričanje med sojenjem v zaproseni državi, če v taki državi članici ne prebivajo. Poleg tega bi bilo treba upoštevati možnosti žrtev, da pridobijo in predložijo dokaze, na primer od prič in izvedencev, za uveljavljanje odškodnine ali da bi izkoristile programe zaščite prič v zaproseni državi. Prenos kazenskega postopka ne bi smel vplivati na pravice žrtev do odškodnine. Ta uredba ne bi smela vplivati na pravila o odškodnini in povrnitvi premoženja žrtvam v nacionalnih postopkih.
- (33) Kadar je treba zagotoviti, da se v zaproseni državi nadaljuje zaščita žrtve, ki se je zagotavljala v državi prosilke, bi morali pristojni organi države prosilke razmisliti o izdaji evropske odredbe o zaščiti v skladu z Uredbo (EU) št. 606/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁶⁴ ali Direktivo 2011/99/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁶⁵.
- (34) Kadar so pri uporabi te uredbe prizadete pravice osumljencev in obdolžencev ter žrtev, bi jim morala zaprosena država v skladu s členom 47 Listine in postopki, ki se uporabljajo v skladu z nacionalnim pravom, zagotoviti dostop do učinkovitih pravnih sredstev zoper odločitve o sprejetju prenosa kazenskega postopka.
- (35) Za pravilno uporabo te uredbe je potrebna komunikacija med zadevnimi organi prosilci in zaprosenimi organi, ki bi jih bilo treba spodbujati k temu, da se bodisi neposredno bodisi po potrebi prek Agencije Evropske unije za pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah (Eurojust) medsebojno posvetujejo, kadar je to primerno za olajšanje nemotene in učinkovite uporabe te uredbe.
- (36) Organ prosilec bi se moral pred izdajo zaprosila za prenos kazenskega postopka po potrebi posvetovati z zaprosenim organom, zlasti da bi ugotovil, ali bi prenos kazenskega postopka koristil učinkovitemu in pravilnemu izvajanju sodne oblasti ter ali je verjetno, da se bo zaproseni organ skliceval na enega od razlogov za zavrnitev iz te uredbe.
- (37) Pri posredovanju zaprosila za prenos kazenskega postopka bi moral organ prosilec zagotoviti točne in jasne informacije o okoliščinah in pogojih, na katerih temelji zaprosilo, ter vsa druga dokazila, da bi lahko zaproseni organ sprejel informirano odločitev o prenosu kazenskega postopka.
- (38) Dokler zaproseni organ ne sprejme odločitve o sprejetju prenosa kazenskega postopka, bi moral imeti organ prosilec možnost zaprosilo umakniti, na primer kadar izve za dodatne elemente, zaradi katerih se prenos ne zdi več upravičen.

---

⁶³ Direktiva 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o določitvi minimalnih standardov na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2001/220/PNZ (UL L 315, 14.11.2012, str. 57).

⁶⁴ Uredba (EU) št. 606/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o vzajemnem priznavanju zaščitnih ukrepov v civilnih zadevah (UL L 181, 29.6.2013, str. 4).

⁶⁵ Direktiva 2011/99/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o evropski odredbi o zaščiti (UL L 338, 21.12.2011, str. 2).

- (39) Zaprošeni organ bi moral nemudoma, najpozneje pa v 60 dneh po prejemu zaprosila za prenos kazenskega postopka, organ prosilec obvestiti glede svoje obrazložene odločitve, ali bo sprejel prenos kazenskega postopka. Ta rok se lahko v posebnih primerih, ko zaprošeni organ tega roka ne more spoštovati, na primer če meni, da so potrebne dodatne informacije, podaljša le za nadaljnjih 30 dni, da se preprečijo čezmerne zamude.
- (40) Prenos kazenskega postopka se ne bi smel zavrniti iz razlogov, ki niso določeni v tej uredbi. Za sprejetje prenosa kazenskega postopka bi moral biti v zaprošeni državi mogoč pregon dejstev, na katerih temelji kazenski postopek, ki se prenaša. Zaprošeni organ ne bi smel sprejeti prenosa kazenskega postopka, če ravnanje, glede katerega se zaprosi za prenos, v zaprošeni državi ni kaznivo dejanje ali kadar zaprosena država ni pristojna za to kaznivo dejanje, razen če izvaja pristojnost na podlagi te uredbe. Poleg tega se prenos kazenskega postopka ne bi smel sprejeti, kadar obstajajo druge ovire za pregon v zaprošeni državi. Zaprošeni organ bi moral imeti tudi možnost zavrniti prenos kazenskega postopka, če osumljenec ali obdolženec uživa imuniteto ali privilegij v skladu s pravom zaprosene države, npr. v zvezi z nekaterimi kategorijami oseb (kot so diplomati) ali posebej zaščitenimi odnosi (kot je varovanje zaupnosti sporazumevanja med odvetnikom in stranko), ali če meni, da tak prenos ni upravičen z vidika učinkovitega in pravilnega izvajanja sodne oblasti, ker na primer ni izpolnjeno nobeno od meril za zaprosilo za prenos kazenskega postopka, ali če potrdilo za zaprosilo za prenos ni popolno ali ga je organ prosilec nepravilno izpolnil, kar zaprosenemu organu ne omogoča potrebnih informacij za presojo zaprosila za prenos kazenskega postopka.
- (41) Načelo *ne bis in idem*, kakor je določeno v členih od 54 do 58 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma⁶⁶ in v členu 50 Listine ter kot ga razlaga Sodišče Evropske unije, je temeljno načelo kazenskega prava, v skladu s katerim se obdolžencu ne sme ponovno soditi ali ga ponovno kaznovati v kazenskem postopku zaradi kaznivega dejanja, za katero je že bil pravnomočno oproščen ali obsojen. Zato bi moral zaprošeni organ zavrniti prenos kazenskega postopka, če bi bil njegov prevzem v nasprotju z navedenim načelom.
- (42) Preden se zaprošeni organ odloči, da zaprosila za prenos kazenskega postopka na podlagi katerega koli razloga za zavrnitev ne bo sprejel, bi se moral posvetovati z organom prosilcem, da pridobi vse potrebne dodatne informacije.
- (43) Sprejetje prenosa kazenskega postopka s strani zaprosenega organa bi moralo imeti za posledico prekinitev ali ustavitev kazenskega postopka v državi prosilki, da se prepreči podvajanje ukrepov v državi prosilki in zaprošeni državi. To ne bi smelo posegati v preiskave ali druge postopkovne ukrepe, ki bi lahko bili potrebni za izvrševanje odločb na podlagi instrumentov vzajemnega priznavanja ali za izpolnitev zaprosil za medsebojno pravno pomoč v zvezi s postopkom, ki se prenaša. Pojem „preiskovalni ali drugi postopkovni ukrepi“ bi bilo treba razlagati široko, tako da poleg katerega koli ukrepa za zbiranje dokazov vključuje tudi vsa procesna dejanja, s katerimi se odredi preiskovalni pripor ali kateri koli drug začasni ukrep. Da bi se izognili zlorabam pri izpodbijanju in zagotovili, da se kazenski postopek ne prekine za dalj časa, če je bilo v zaprošeni državi uporabljeno pravno sredstvo z odložilnim učinkom, se kazenski

---

⁶⁶ Konvencija o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah (UL L 239, 22.9.2000, str. 19).

postopek v državi prosilki ne bi smel prekiniti ali ustaviti do odločitve o pravnem sredstvu v zaproseni državi.

- (44) Ta uredba ne bi smela biti pravna podlaga za prijetje oseb z namenom njihove fizične predaje v zaproseno državo, da bi ta začela kazenski postopek proti taki osebi.
- (45) Zaprošeni organ bi moral organ prosilec pisno obvestiti o vseh odločbah, izdanih ob koncu kazenskega postopka v zaproseni državi. Okvirni sklep 2009/948/PNZ nalaga podobno obveznost, kadar je bil dosežen dogovor o koncentraciji postopkov v eni državi članici. Kadar se zaprošeni organ odloči, da bo ustavil kazenski postopek v zvezi z dejstvi, na katerih temelji zaprosilo za prenos, bi moral navesti tudi razloge za tako ustavitev.
- (46) Če se zaprošeni organ odloči za ustavitev kazenskega postopka v zvezi z dejstvi, na katerih temelji zaprosilo za prenos, lahko organ prosilec nadaljuje ali ponovno začne kazenski postopek, kadar to ne bi pomenilo kršitve načela *ne bis in idem*, tj. kadar navedena odločitev ne preprečuje dokončno nadaljnjega pregona v skladu s pravom zaprosene države in tako ne preprečuje nadaljnjih postopkov v zvezi z istimi ravnanji v navedeni državi. Žrtve bi morale imeti možnost, da začnejo kazenski postopek ali predlagajo njegov ponovni začetek v državi prosilki v skladu z nacionalnim pravom te države, če to ne bi pomenilo kršitve načela *ne bis in idem*.
- (47) Ko se kazenski postopek v skladu s to uredbo prenese, bi moral zaprošeni organ uporabiti ustrezno nacionalno pravo in postopke. Nič v tej uredbi se ne bi smelo razlagati kot poseganje v prosti preudarek tožilstva, kot je določen v nacionalnem pravu.
- (48) Zaprošena država bi morala za določitev kazni za zadevno kaznivo dejanje uporabiti nacionalno pravo. V primerih, ko je bilo kaznivo dejanje storjeno na ozemlju države prosilke, lahko zaprošeni organi pri določanju kazni upoštevajo najvišjo zagroženo kazen po pravu države prosilke, kadar je to v korist obdolženca in v skladu s pravom zaprosene države. To bi bilo treba upoštevati v primerih, ko bi se zaradi prenosa kazenskega postopka v zaproseni državi uporabila višja kazen od najvišje zagrožene kazni za isto kaznivo dejanje v državi prosilki, da bi se zadevnim osumljencem ali obdolžencem zagotovila določena raven pravne varnosti in predvidljivost prava, ki se uporablja. Kadar pristojnost zaprosene države temelji izključno na tej uredbi, bi se morala vedno upoštevati najvišja zagrožena kazen po pravu države prosilke.
- (49) Države članice ne bi smele imeti možnosti druga od druge zahtevati povračila stroškov, ki nastanejo pri uporabi te uredbe. Kadar pa državi prosilki nastanejo visoki ali izredni stroški, povezani s prevodom dokumentov iz spisa zadeve, ki se posredujejo zaproseni državi, bi moral zaprošeni organ obravnavati predlog organa prosilca za delitev stroškov.
- (50) Z uporabo standardiziranega potrdila, prevedenega v vse uradne jezike Unije, bi se olajšala sodelovanje in izmenjava informacij med organom prosilcem in zaprosenim organom, kar bi jima omogočilo hitrejše in učinkovitejše odločanje o zaprosilu za prenos. Prav tako bi to zmanjšalo stroške prevajanja in prispevalo k višji kakovosti zaprosil.
- (51) Potrdilo bi moralo vsebovati le tiste osebne podatke, ki so potrebni za lažje odločanje zaprosenega organa o zaprosilu. Potrdilo bi moralo vsebovati navedbo kategorij osebnih podatkov, na primer, ali je zadevna oseba osumljenec, obdolženec ali žrtev, ter posebna polja za vsako od teh kategorij.

- (52) Da bi učinkovito obravnavali morebitno potrebo po izboljšavah potrdila, ki se uporablja za zaprosilo za prenos kazenskega postopka, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi s spremembo Priloge k tej uredbi. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje⁶⁷. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (53) Da se zagotovi hitra, neposredna, interoperabilna, zanesljiva in varna izmenjava podatkov v zvezi z zadevami, bi morala komunikacija na podlagi te uredbe med organom prosilcem in zaprosenim organom ter ob sodelovanju osrednjih organov, če je država članica imenovala osrednji organ, in z Eurojustom praviloma potekati prek decentraliziranega sistema IT v smislu Uredbe (EU) .../... [uredba o digitalizaciji]⁶⁸. Zlasti bi bilo treba decentralizirani sistem IT praviloma uporabljati za izmenjavo potrdila ter vseh drugih upoštevnihih informacij in dokumentov ter za vso drugo komunikacijo med organi na podlagi te uredbe. V primerih, ko se uporablja ena ali več izjem, navedenih v Uredbi (EU) .../... [uredba o digitalizaciji], zlasti kadar uporaba decentraliziranega sistema IT ni mogoča ali ustrezna, se lahko uporabijo drugi načini komunikacije, kot je določeno v navedeni uredbi.
- (54) Države članice bi lahko namesto nacionalnega sistema IT uporabljale programsko opremo, ki jo je razvila Komisija (referenčno izvedbeno programsko opremo). Ta referenčna izvedbena programska oprema bi morala temeljiti na modularni namestitvi, kar pomeni, da bi bila pakirana in dobavljena ločeno od komponent sistema e-CODEX, potrebnih za njeno povezavo z decentraliziranim sistemom IT. Ta namestitev bi morala državam članicam omogočiti, da vnovič uporabijo ali izboljšajo svojo obstoječo nacionalno pravosodno komunikacijsko infrastrukturo za namene čezmejne uporabe.
- (55) Komisija bi morala biti odgovorna za oblikovanje, vzdrževanje in razvoj te referenčne izvedbene programske opreme. Komisija bi morala zasnovati, razviti in vzdrževati referenčno izvedbeno programsko opremo tako, da upravljavcem omogoča zagotavljanje skladnosti z zahtevami in načeli varstva podatkov iz uredb (EU) 2018/1725⁶⁹ in (EU) 2016/679⁷⁰ Evropskega parlamenta in Sveta ter Direktive (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta⁷¹, zlasti z obveznostma

⁶⁷ UL L 123, 12.5.2016, str. 13.

⁶⁸ Uredba (EU) [...] Evropskega parlamenta in Sveta o digitalizaciji pravosodnega sodelovanja in dostopa do sodnega varstva v čezmejnih civilnih, gospodarskih in kazenskih zadevah ter o spremembi nekaterih aktov s področja pravosodnega sodelovanja (UL L ...).

⁶⁹ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

⁷⁰ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

⁷¹ Direktiva (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in

vgrajenega in privzetega varstva podatkov, in visoko raven kibernetске varnosti. Referenčna izvedbena programska oprema bi morala vključevati tudi ustrezne tehnične ukrepe in omogočiti organizacijske ukrepe, potrebne za zagotovitev ustrezne ravni varnosti in interoperabilnosti, pri čemer je treba upoštevati, da se lahko izmenjujejo tudi posebne vrste podatkov. Komisija v okviru oblikovanja, vzdrževanja in razvoja te referenčne izvedbene programske opreme ne obdeluje osebnih podatkov.

- (56) Referenčna izvedbena programska oprema, ki jo razvije Komisija kot zaledni sistem, bi morala programsko zbirati statistične podatke, potrebne za spremljanje, takšne podatke pa bi bilo treba poslati Komisiji. Kadar se države članice odločijo za uporabo nacionalnega sistema IT namesto referenčne izvedbene programske opreme, ki jo razvije Komisija, bi lahko bil tak sistem opremljen za programsko zbiranje navedenih podatkov in bi bilo treba v takšnem primeru te podatke poslati Komisiji. Konektor e-CODEX bi lahko bil opremljen tudi s funkcijo, ki omogoča pridobivanje ustreznih statističnih podatkov.
- (57) Da bi se zagotovili enotni pogoji za izvajanje te uredbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za vzpostavitev decentraliziranega sistema IT. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta⁷².
- (58) Ta uredba bi morala zagotoviti pravno podlago za izmenjavo osebnih podatkov med državami članicami za namene prenosa kazenskih postopkov v skladu s členom 8 in členom 10(a) Direktive (EU) 2016/680. Kar zadeva vse druge vidike, kot je obdobje hrambe osebnih podatkov, ki jih prejme organ prosilec, pa bi morala za obdelavo osebnih podatkov s strani organa prosilca in zaprosenega organa veljati nacionalna zakonodaja držav članic, sprejeta v skladu z Direktivo (EU) 2016/680. Organ prosilec in zaproseni organ bi se morala šteti za upravljavca v zvezi z obdelavo osebnih podatkov v skladu z navedeno direktivo. Osrednji organi zagotavljajo upravno podporo organom prosilcem in zaprosenim organom ter bi jih bilo treba v obsegu, v katerem obdelujejo osebne podatke v imenu teh upravljavcev, šteti za obdelovalce zadevnega upravljavca. Kar zadeva obdelavo osebnih podatkov s strani Eurojusta, bi se morala v okviru te uredbe uporabljati Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta, in sicer brez poseganja v posebna pravila o varstvu podatkov iz Uredbe (EU) 2018/1727 Evropskega parlamenta in Sveta⁷³.
- (59) Ker cilja te uredbe, in sicer prenosa kazenskih postopkov, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za dosego navedenega cilja.
- (60) [V skladu s členom 3 Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, je Irska [s pismom z dne ...] podala uradno obvestilo, da želi sodelovati pri sprejetju in uporabi te direktive.] ALI [V skladu s

---

o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ (UL L 119, 4.5.2016, str. 89).

⁷² Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁷³ Uredba (EU) 2018/1727 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. novembra 2018 o Agenciji Evropske unije za pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah (Eurojust) ter nadomestitvi in razveljavitvi Sklepa Sveta 2002/187/PNZ, PE/37/2018/REV/1 (UL L 295, 21.11.2018, str. 138).

členoma 1 in 2 Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, in brez poseganja v člen 4 tega protokola Irska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.]

- (61) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.
- (62) V skladu s členom 42(1) Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta⁷⁴ je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje podal [...] –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE 1 SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

- 1. Ta uredba določa pravila o prenosu kazenskih postopkov med državami članicami z namenom izboljšanja učinkovitega in pravilnega izvajanja sodne oblasti na skupnem območju svobode, varnosti in pravice.
- 2. Ta uredba se uporablja za vse primere prenosa kazenskega postopka v Uniji od trenutka, ko je oseba opredeljena kot osumljenec.
- 3. Ta uredba ne spreminja obveznosti spoštovanja temeljnih pravic in pravnih načel, kot so določeni v členu 6 Pogodbe o Evropski uniji.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „država prosilka“ pomeni državo članico, v kateri je bilo izdano zaprosilo za prenos kazenskega postopka;
- (2) „zaprošena država“ pomeni državo članico, ki ji je posredovano zaprosilo za prenos kazenskega postopka z namenom prevzema kazenskega postopka;
- (3) „organ prosilec“ pomeni:
  - (a) sodnika, sodišče, preiskovalnega sodnika ali državnega tožilca, pristojnega v zadevi, ali
  - (b) kateri koli drug pristojni organ, ki ga kot takega določi država prosilka in v zadevi deluje kot preiskovalni organ v kazenskem postopku s pristojnostjo zaprositi za prenos kazenskega postopka v skladu z nacionalnim pravom. Poleg tega zaprosilo za prenos kazenskega

⁷⁴ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

postopka pred posredovanjem zaprošenemu organu potrdi sodnik, sodišče, preiskovalni sodnik ali državni tožilec v državi prosilke, potem ko preveri njegovo skladnost s pogoji za izdajo takega zaprosila v skladu s to uredbo. Če je zaprosilo za prenos kazenskega postopka potrdil sodnik, sodišče, preiskovalni sodnik ali državni tožilec, se lahko za namene posredovanja zaprosila tudi navedeni organ obravnava kot organ prosilec;

- (4) „zaprošeni organ“ pomeni sodnika, sodišče, preiskovalnega sodnika ali državnega tožilca, ki je pristojen za sprejetje odločitve o sprejetju prenosa kazenskega postopka v skladu s členom 12 in za sprejetje kakršnih koli ukrepov, kot je določeno v njegovem nacionalnem pravu;
- (5) „decentralizirani sistem IT“ pomeni sistem IT, kakor je opredeljen v členu 2, točka 4, Uredbe (EU) .../... [uredba o digitalizaciji];
- (6) „žrtev“ pomeni žrtev, kakor je opredeljena v členu 2(1), točka (a), Direktive 2012/29/EU.

Člen 3 *Pristojnost*

1. Za namene te uredbe je zaprosena država pristojna za vsa kazniva dejanja, za katera se uporablja pravo države prosilke, kadar:
  - (a) na podlagi člena 4(7), točka (b), Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ zavrne predajo osumljenca ali obdolženca, ki se nahaja v zaprošeni državi in je njen državlján ali ima v njej prebivališče;
  - (b) zavrne predajo osumljenca ali obdolženca, za katerega je bil izdan evropski nalog za prijetje in ki se nahaja v zaprošeni državi ter je njen državlján ali ima v njej prebivališče, če v izjemnih okoliščinah na podlagi konkretnih in objektivnih dokazov ugotovi, da obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da bi predaja v konkretnih okoliščinah primera pomenila očitno kršitev relevantne temeljne pravice, kakor je določena v členu 6 Pogodbe o Evropski uniji in Listini;
  - (c) je večina učinkov kaznivega dejanja ali znaten del škode, ki je del znakov kaznivega dejanja, nastal na ozemlju zaprošene države;
  - (d) v zaprošeni državi poteka kazenski postopek zoper osumljenca ali obdolženca glede drugih dejstev, osumljenec ali obdolženec pa je državlján zaprošene države ali ima v njej prebivališče;
  - (e) v zaprošeni državi poteka kazenski postopek glede istih ali delno istih dejstev zoper druge osebe, osumljenec ali obdolženec v kazenskem postopku, ki se prenese, pa je državlján zaprošene države ali ima v njej prebivališče.
2. Pristojnost, ki jo zaprosena država vzpostavi izključno na podlagi odstavka 1, se lahko izvaja le na podlagi zaprosila za prenos kazenskega postopka.

Člen 4 *Odstop od kazenskega postopka, njegova prekinitev ali ustavitve*

Država članica, ki je v skladu s svojim nacionalnim pravom pristojna za pregon kaznivega dejanja, lahko za namene uporabe te uredbe odstopi od kazenskega postopka zoper osumljenca ali obdolženca oziroma ta postopek prekine ali ustavi, da se omogoči prenos kazenskega postopka v zvezi s tem kaznivim dejanjem na zaproseno državo.

POGLAVJE 2

PRENOS KAZENSKEGA POSTOPKA

Člen 5

Merila za zaprosilo za prenos kazenskega postopka

1. Zaposilo za prenos kazenskega postopka se lahko izda le, če organ prosilec meni, da bi se cilj učinkovitega in pravilnega izvajanja sodne oblasti bolje dosegel z vodenjem zadevnega kazenskega postopka v drugi državi članici.
2. Organ prosilec upošteva zlasti naslednja merila:
  - (a) kaznivo dejanje je bilo v celoti ali deloma storjeno na ozemlju zaprosene države ali pa je na ozemlju zaprosene države nastala večina učinkov kaznivega dejanja oziroma znaten del škode, povzročene s kaznivim dejanjem;
  - (b) osumljenec ali obdolženec je državljan zaprosene države ali ima v njej prebivališče;
  - (c) osumljenec ali obdolženec se nahaja v zaproseni državi, ta država pa zavrača predajo navedene osebe državi prosilke na podlagi bodisi člena 4(2) Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ ali člena 4(3) Okvirnega sklepa, pri čemer taka zavrnitev ne temelji na pravnomočni sodbi, izrečeni tej osebi za isto kaznivo dejanje, ki preprečuje nadaljnje kazenske postopke, bodisi na podlagi člena 4(7) navedenega okvirnega sklepa;
  - (d) osumljenec ali obdolženec se nahaja v zaproseni državi, ta država pa zavrača predajo navedene osebe, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, če v izjemnih okoliščinah na podlagi konkretnih in objektivnih dokazov ugotovi, da obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da bi predaja v konkretnih okoliščinah primera pomenila očitno kršitev relevantne temeljne pravice, kakor je določena v členu 6 Pogodbe o Evropski uniji in Listini;
  - (e) večina dokazov, pomembnih za preiskavo, je v zaproseni državi ali pa v njej prebiva večina zadevnih prič;
  - (f) v zaproseni državi poteka kazenski postopek zoper osumljenca ali obdolženca glede istih ali drugih dejstev;
  - (g) v zaproseni državi poteka kazenski postopek glede istih ali povezanih dejstev zoper druge osebe;
  - (h) osumljenec ali obdolženec v zaproseni državi prestaja ali bo prestajal kazen odvzema prostosti;
  - (i) izvršitev kazni v zaproseni državi bo verjetno izboljšala možnosti socialne rehabilitacije obsojenca ali bi bila tam ustrežnejša iz drugih razlogov;
  - (j) večina žrtev je državljanov zaprosene države ali ima v njej prebivališče.
3. Tudi osumljenec ali obdolženec ali večina žrtev, oziroma odvetnik v njihovem imenu, lahko pristojnim organom države prosilke ali zaprosene države predlagajo, naj začnejo postopek za prenos kazenskega postopka v skladu s to uredbo. Predlogi na podlagi tega odstavka za državo prosilko ali zaproseno državo ne ustvarjajo obveznosti, da zaprosi za prenos kazenskega postopka ali ga prenese na zaproseno državo.

Člen 6
Pravice osumljenca ali obdolženca

1. Pred izdajo zaprosila za prenos kazenskega postopka organ prosilec v skladu z veljavnim nacionalnim pravom ustrezno upošteva pravne interese osumljenca ali obdolženca in zagotovi spoštovanje njegovih procesnih pravic v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom.
2. Če to ne bi ogrozilo zaupnosti preiskave, se osumljenec ali obdolženec v skladu z veljavnim nacionalnim pravom obvesti o nameravanem prenosu kazenskega postopka v jeziku, ki ga razume, ter se mu da možnost, da ustno ali pisno izrazi svoje mnenje, razen če te osebe kljub razumnim prizadevanjem organa prosilca ni mogoče najti. Če organ prosilec meni, da je to potrebno zaradi starosti osumljenca ali obdolženca oziroma njegovega fizičnega ali duševnega stanja, se možnost izraziti mnenje da njegovemu zakonitemu zastopniku. Kadar zaprosilo za prenos kazenskega postopka sledi predlogu osumljenca ali obdolženca v skladu s členom 5(3), se z osumljencem ali obdolžencem, ki je podal predlog, ni treba tako posvetovati.
3. Organ prosilec pri odločanju o tem, ali bo zaprosil za prenos kazenskega postopka, upošteva mnenje osumljenca ali obdolženca iz odstavka 2.
4. Kadar zaprošeni organ sprejme odločitev v skladu s členom 12(1), organ prosilec, če to ne bi ogrozilo zaupnosti preiskave, osumljenca ali obdolženca nemudoma obvesti v jeziku, ki ga razume, o izdaji zaprosila za prenos kazenskega postopka ter nato o tem, ali je zaprošeni organ prenos sprejel ali zavrnil, razen če te osebe kljub razumnim prizadevanjem organa prosilca ni mogoče najti. Če je zaprošeni organ odločil, da bo sprejel prenos kazenskega postopka, se osumljenec ali obdolženec obvesti tudi o njegovi pravici do pravnega sredstva v zaprošeni državi, vključno z roki za tako pravno sredstvo.

Člen 7
Pravice žrtve

1. Pred izdajo zaprosila za prenos kazenskega postopka organ prosilec v skladu z veljavnim nacionalnim pravom ustrezno upošteva pravne interese žrtve in zagotovi spoštovanje njenih pravic v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom.
2. Če to ne bi ogrozilo zaupnosti preiskave in če ima žrtev prebivališče v državi prosilki, se v skladu z veljavnim nacionalnim pravom obvesti o nameravanem prenosu kazenskega postopka v jeziku, ki ga razume, ter se ji da možnost, da ustno ali pisno izrazi svoje mnenje. Če organ prosilec meni, da je to potrebno zaradi starosti žrtve oziroma njenega fizičnega ali duševnega stanja, se možnost izraziti mnenje da njenemu zakonitemu zastopniku.
3. Organ prosilec pri odločanju o tem, ali bo zaprosil za prenos kazenskega postopka, upošteva mnenje žrtve iz odstavka 2.
4. Kadar zaprošeni organ sprejme odločitev v skladu s členom 12(1), organ prosilec, če to ne bi ogrozilo zaupnosti preiskave, žrtev, ki ima prebivališče v državi prosilki, nemudoma obvesti v jeziku, ki ga razume, o izdaji zaprosila za prenos kazenskega postopka ter nato o tem, ali je zaprošeni organ prenos sprejel ali zavrnil. Če je zaprošeni organ sprejel prenos kazenskega postopka, se žrtev obvesti tudi o njeni pravici do pravnega sredstva, ki je na voljo v zaprošeni državi, vključno z roki za tako pravno sredstvo.

Člen 8
Pravica do pravnega sredstva

1. Osumljenci, obdolženci in žrtve imajo v zaproseni državi pravico do učinkovitih pravnih sredstev zoper odločitve o sprejetju prenosa kazenskega postopka.
2. Pravica do pravnega sredstva se uveljavlja na sodišču v zaproseni državi v skladu z njenim pravom.
3. Rok za vložitev pravnega sredstva je največ 20 dni od datuma prejema informacij o odločitvi iz člena 12(1).
4. Kadar se zaprosilo za prenos kazenskega postopka izda po obtožnici zoper osumljenca ali obdolženca, ima uveljavljanje pravnega sredstva zoper odločitve o sprejetju prenosa kazenskega postopka odločilni učinek.
5. Zaprošeni organ obvesti organ prosilec o pravnih sredstvih, ki se uveljavljajo v skladu s tem členom.

Člen 9
Postopek za zaprosilo za prenos kazenskega postopka

1. Zaposilo za prenos kazenskega postopka se pripravi s potrdilom iz Priloge. Organ prosilec podpiše potrdilo in potrdi točnost in pravilnost njegove vsebine.
2. Zaposilo za prenos kazenskega postopka se ustrezno utemelji in vsebuje zlasti naslednje informacije:
  - (a) podatke o organu prosilcu;
  - (b) opis kaznivega dejanja, ki je predmet kazenskega postopka, in veljavne določbe kazenskega prava države prosilke;
  - (c) razloge, zakaj je prenos potreben in primeren, ter zlasti katera merila iz člena 5(2) se uporabljajo;
  - (d) razpoložljive potrebne informacije o osumljencu ali obdolžencu in žrtvi;
  - (e) oceno učinka prenosa kazenskega postopka na pravice osumljenca ali obdolženca in žrtve;
  - (f) informacije o procesnih dejanjih ali ukrepih, ki vplivajo na kazenski postopek, opravljenih ali uvedenih v državi prosilke;
  - (g) vse zadevne posebne pogoje za obdelavo osebnih podatkov v skladu s členom 9(3) Direktive (EU) 2016/680.
3. Če je osumljenec ali obdolženec podal svoje mnenje v skladu s členom 6(2) oziroma če je žrtev podala svoje mnenje v skladu s členom 7(2), se to mnenje posreduje zaprosenemu organu skupaj z zaprosilom za prenos kazenskega postopka. Če je bilo mnenje osumljenca ali obdolženca ali žrtve podano ustno, organ prosilec zagotovi, da je zaprosenemu organu na voljo zapisnik o taki izjavi.
4. Po potrebi se zaposilu za prenos kazenskega postopka priložijo vsi ustrezni dodatne informacije in dokumenti.
5. Izpolnjeno potrdilo iz odstavka 1 in po dogovoru z zaprosenim organom vse druge pisne informacije, priložene zaposilu za prenos kazenskega postopka, se prevedejo v uradni jezik zaprosene države ali v kateri koli drug jezik, ki ga zaprosena država sprejme v skladu s členom 30(1), točka (c).

6. Organ prosilec posreduje zaprosilo za prenos kazenskega postopka neposredno zaprošenemu organu ali, kadar je ustrezno, ob sodelovanju osrednjega organa iz člena 18. Organ prosilec in zaprošeni organ vso drugo uradno komunikacijo opravita neposredno ali, kadar je ustrezno, ob sodelovanju osrednjega organa iz člena 18.
7. Kadar zaprošeni organ organu prosilcu ni znan, slednji opravi vse potrebne poizvedbe, tudi prek kontaktnih točk Evropske pravosodne mreže, da ugotovi, kateri organ je pristojen za sprejetje odločitve v skladu s členom 12.
8. Kadar organ v zaprošeni državi, ki je prejel zaprosilo, ni pristojen za sprejetje odločitve v skladu s členom 12, zaprosilo brez nepotrebnega odlašanja posreduje pristojnemu zaprošenemu organu v isti državi članici in o tem ustrezno obvesti organ prosilec.

Člen 10

Informacije, ki jih zagotovi organ prosilec

Organ prosilec brez nepotrebnega odlašanja obvesti zaprošeni organ o vseh procesnih dejanjih ali ukrepih, ki vplivajo na kazenski postopek, opravljenih ali uvedenih v državi prosilke po posredovanju zaprosila. Temu sporočilu se priložijo vsi zadevni dokumenti.

Člen 11

Umik zaprosila

Organ prosilec lahko kadar koli pred prejemom odločitve zaprošenega organa v skladu s členom 12, da sprejema prenos kazenskega postopka, umakne zaprosilo za prenos kazenskega postopka.

Člen 12

Odločitev zaprošenega organa

1. Zaprošeni organ sprejme obrazloženo odločitev o tem, ali bo sprejel prenos kazenskega postopka, in v skladu s svojim nacionalnim pravom odloči, kateri ukrepi se sprejmejo v zvezi s tem.
2. Če zaprošeni organ ugotovi, da informacije, ki jih je sporočil organ prosilec, ne zadostujejo za odločitev o sprejetju prenosa kazenskega postopka, lahko zahteva dodatne informacije, ki so po njegovem mnenju za to potrebne.
3. Če se zaprošeni organ odloči zavrniti prenos kazenskega postopka v skladu s členom 13, organ prosilec obvesti o razlogih za tako zavrnitev. Osumljenec ali obdolženec in žrtev se obvestita v skladu s členom 6(4) oziroma 7(4).
4. Če zaprošeni organ sprejme prenos kazenskega postopka, organ prosilec obvesti o pravnih sredstvih, ki so na voljo za izpodbijanje odločitve o sprejetju prenosa kazenskega postopka, vključno z zahtevami in roki za uveljavljanje teh pravnih sredstev. Osumljenec ali obdolženec in žrtev se obvestita v skladu s členom 6(4) oziroma 7(4).
5. Ko zaprošeni organ sprejme prenos kazenskega postopka, organ prosilec nemudoma posreduje izvirnik ali overjeno kopijo spisa zadeve ali njegovih ustreznih delov, skupaj s prevodom v uradni jezik zaprošene države ali kateri koli drug jezik, ki ga zaprošena država sprejme v skladu s členom 30(1), točka (c). Po potrebi se lahko organ prosilec in zaprošeni organ posvetujeta, da opredelita potrebne dokumente ali dele takih dokumentov, ki jih je treba posredovati in prevesti.

Člen 13
Razlogi za zavrnitev

1. Zaprošeni organ v celoti ali delno zavrne prenos kazenskega postopka, kadar zoper osumljenca ali obdolženca v zvezi z dejstvi, na katerih temelji zaprosilo za prenos kazenskega postopka, po nacionalnem pravu zaprošene države ni mogoče uvesti kazenskega postopka, in sicer v enem ali več naslednjih primerov:
  - (a) če ravnanje, v zvezi s katerim je bilo predloženo zaprosilo, po pravu zaprošene države ni kaznivo dejanje;
  - (b) če bi bil prevzem kazenskega postopka v nasprotju z načelom *ne bis in idem*;
  - (c) če osumljenec ali obdolženec zaradi svoje starosti ne more biti kazensko odgovoren za kaznivo dejanje;
  - (d) če je kazenski pregon zastaral v skladu s pravom zaprošene države ali če pogoji za pregon kaznivega dejanja v zaprošeni državi niso izpolnjeni;
  - (e) če za kaznivo dejanje velja amnestija v skladu s pravom zaprošene države;
  - (f) če zaprošena država ni pristojna za kaznivo dejanje. Taka pristojnost lahko izhaja tudi iz člena 3.
2. Zaprošeni organ lahko v celoti ali delno zavrne prenos kazenskega postopka iz enega ali več naslednjih razlogov:
  - (a) ukrepati ni mogoče zaradi imunitete ali privilegija po pravu zaprošene države;
  - (b) zaprošeni organ meni, da prenos kazenskega postopka ni v interesu učinkovitega in pravilnega izvajanja sodne oblasti;
  - (c) kaznivo dejanje ni bilo v celoti ali deloma storjeno na ozemlju zaprošene države, večina učinkov kaznivega dejanja ali znaten del škode, povzročene s kaznivim dejanjem, ni nastal na ozemlju zaprošene države, osumljenec ali obdolženec pa ni državljan te države oziroma v njej nima prebivališča;
  - (d) potrdilo iz člena 9(1) je nepopolno ali očitno nepravilno in ni bilo dopolnjeno ali popravljeno po posvetovanju iz odstavka 3.
3. Zaprošeni organ se v katerem koli primeru iz odstavkov 1 in 2 pred odločitvijo, da v celoti ali delno zavrne prenos kazenskega postopka, posvetuje z organom prosilcem in ga po potrebi zaprosi, da nemudoma predloži vse potrebne informacije.
4. V primeru iz odstavka 2, točka (a), in kadar je za odvzem privilegija ali imunitete pristojen organ zaprošene države, zaprošeni organ zahteva takojšnji odvzem. Če je za odvzem privilegija ali imunitete pristojen organ druge države ali mednarodne organizacije, organ prosilec zahteva odvzem pri navedenem organu.

Člen 14
Roki

1. Zaprošeni organ nemudoma, vsekakor pa najpozneje v 60 dneh po prejemu zaprosila za prenos kazenskega postopka, organu prosilcu sporoči svojo odločitev glede sprejetja prenosa kazenskega postopka.
2. Kadar v konkretnem primeru zaprošeni organ ne more spoštovati roka iz odstavka 1, o tem nemudoma obvesti organ prosilec in navede razloge za zamudo. V takem primeru se rok iz odstavka 1 lahko podaljša za največ 30 dni.

3. V primeru imunitete ali privilegija po pravu zaprosene države začne rok iz odstavka 1 teči šele, ko je zaproseni organ obveščen o odvzemu privilegija ali imunitete.

Člen 15

Posvetovanja med organom prosilcem in zaprošenim organom

1. Organ prosilec in zaproseni organ se po potrebi ter brez poseganja v člene 12(2), 13(3) in 17(2) nemudoma posvetujeta, da se zagotovi učinkovita uporaba te uredbe.
2. Posvetovanja se lahko opravijo tudi pred izdajo zaprosila za prenos kazenskega postopka, zlasti z namenom ugotoviti, ali bi bil prenos v interesu učinkovitega in pravilnega izvajanja sodne oblasti. Zaprošeni organ se lahko, da bi predlagal prenos kazenskega postopka iz države prosilke, posvetuje z organom prosilcem tudi o možnosti izdaje zaprosila za prenos kazenskega postopka.
3. Kadar se organ prosilec pred zaprosilom za prenos kazenskega postopka posvetuje z zaprošenim organom, zaprošenemu organu da na voljo informacije v zvezi s kazenskim postopkom, za kar lahko uporabi potrdilo iz Priloge.
4. Na zaprosilo za posvetovanja se odgovori nemudoma.

Člen 16

Sodelovanje z Eurojustom in Evropsko pravosodno mrežo

Organ prosilec in zaproseni organ lahko v kateri koli fazi postopka zaprosita za pomoč Eurojust ali Evropsko pravosodno mrežo v okviru njunih pristojnosti. Eurojust lahko zlasti po potrebi olajša posvetovanja iz členov 12(2), 13(3), 15 in 17(2).

Člen 17

Stroški prenosa kazenskega postopka

1. Vsaka država članica nosi svoje stroške prenosa kazenskih postopkov, ki nastanejo zaradi uporabe te uredbe.
2. Kadar bi prevod spisa zadeve in drugih ustreznih dokumentov v skladu s členom 12(5) povzročil velike ali izredne stroške, lahko organ prosilec zaprošenemu organu predlaga delitev stroškov. Takemu predlogu se priloži podrobna razčlenitev stroškov, ki so nastali organu prosilcu. Po predložitvi takega predloga se organ prosilec in zaproseni organ medsebojno posvetujeta. Eurojust lahko po potrebi olajša taka posvetovanja.

Člen 18

Imenovanje osrednjih organov

Vsaka država članica lahko imenuje enega ali več osrednjih organov, odgovornih za upravno posredovanje in prejemanje zaprosil za prenos kazenskih postopkov ter za drugo uradno korespondenco v zvezi s takimi zaprosili.

POGLAVJE 3

UČINKI PRENOSA KAZENSKEGA POSTOPKA

Člen 19

Učinki v državi prosilki

1. Kazenski postopek se v državi prosilki najpozneje ob prejemu uradnega obvestila zaprosenega organa, da sprejema prenos navedenega kazenskega postopka, v skladu z nacionalnim pravom prekine ali ustavi, razen če se je uveljavljalo pravno sredstvo iz člena 8 z odločilnim učinkom, in sicer do sprejetja pravnomočne odločbe o pravnem sredstvu.
2. Ne glede na odstavek 1 lahko organ prosilec v skladu s svojo nacionalno zakonodajo:
  - (a) izvede potrebne preiskovalne ali druge postopkovne ukrepe, vključno z ukrepi za preprečitev pobega osumljenca ali obdolženca, za izvršitev sklepa na podlagi Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ ali drugega instrumenta o vzajemnem priznavanju ali za odgovor na zaprosilo za medsebojno pravno pomoč;
  - (b) ohrani potrebne preiskovalne ali druge postopkovne ukrepe, vključno z ukrepi za preprečitev pobega osumljenca ali obdolženca, ki so bili predhodno sprejeti in so potrebni za izvršitev sklepa na podlagi Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ ali drugega instrumenta o vzajemnem priznavanju oziroma zaprosila za medsebojno pravno pomoč.
3. Organ prosilec lahko nadaljuje ali ponovno začne kazenski postopek, če ga zaproseni organ obvesti o svojem sklepu o ustavitvi kazenskega postopka v zvezi z dejstvi, na katerih temelji zaprosilo za prenos kazenskega postopka, razen če navedeni sklep v skladu z nacionalnim pravom zaprosene države dokončno preprečuje nadaljnji pregon in s tem nadaljnje kazenske postopke v zaproseni državi glede istih ravnanj.
4. Odstavek 3 ne vpliva na pravico žrtev, da v državi prosilki začnejo kazenski postopek zoper osumljenca ali obdolženca ali predlagajo njegov ponovni začetek, če tako določa nacionalna zakonodaja te države, razen če sklep zaprosenega organa o ustavitvi kazenskega postopka v skladu z nacionalnim pravom zaprosene države dokončno preprečuje nadaljnji pregon in s tem nadaljnje kazenske postopke v tej državi glede istih ravnanj.

Člen 20

Učinki v zaproseni državi

1. Preneseni kazenski postopek ureja nacionalno pravo zaprosene države.
2. Če to ni v nasprotju s temeljnimi pravnimi načeli zaprosene države, ima vsako dejanje, ki ga pristojni organi v državi prosilki opravijo za namene kazenskega postopka ali pripravljalnih postopkov, ali vsako dejanje, ki prekine ali zadrži zastaralni rok, v zaproseni državi enako veljavo, kot če bi ga veljavno opravili njeni organi.
3. Dokazi, ki jih prenese organ prosilec, se v kazenskem postopku v zaproseni državi ne smejo zavrnilo zgolj iz razloga, da so bili zbrani v drugi državi članici. Dokazi, zbrani v državi prosilki, se lahko uporabijo v kazenskem postopku v zaproseni državi, če dopustnost takih dokazov ni v nasprotju s temeljnimi pravnimi načeli zaprosene države.

4. Če je v zaprošeni državi izrečena zaporna kazen ali izdan priporni nalog, zaprošena država odšteje vsa prestana obdobja pripora v državi prosilki, ki so bila naložena v okviru prenesenega kazenskega postopka, od skupnega obdobja odvzema prostosti, ki se prestaja v zaprošeni državi zaradi izrečene zaporne kazni ali izdanega pripornega naloga. V ta namen organ prosilec zaprošenemu organu posreduje vse informacije v zvezi z obdobjem pripora osumljenca ali obdolženca v državi prosilki.
5. Če se kazenski postopek tako v državi prosilki kot v zaprošeni državi lahko začne le na podlagi ovadbe, velja ovadba v državi prosilki tudi v zaprošeni državi.
6. Kazen, ki se uporabi za kaznivo dejanje, je predpisana s pravom zaprošene države, razen če to pravo določa drugače. Če je bilo kaznivo dejanje storjeno na ozemlju države prosilke, lahko zaprošeni organ v skladu z veljavnim nacionalnim pravom upošteva najvišjo zagroženo kazen po pravu države prosilke. Kadar pristojnost temelji izključno na členu 3, kazen, ki se izreče v zaprošeni državi, ne sme biti strožja od najvišje zagrožene kazni po pravu države prosilke.

Člen 21

Informacije, ki jih zagotovi zaprošeni organ

Zaprošeni organ obvesti organ prosilec o ustavitvi kazenskega postopka ali vseh odločbah, izdanih ob koncu kazenskega postopka, vključno s tem, ali ta odločba v skladu z nacionalnim pravom zaprošene države dokončno preprečuje nadaljnji pregon in s tem nadaljnje kazenske postopke v tej državi glede istih ravnanj, ter o drugih bistvenih informacijah. Organu prosilcu pošlje kopijo pisne odločbe, izdane ob koncu kazenskega postopka.

POGLAVJE 4 NAČINI KOMUNIKACIJE

Člen 22

Načini komunikacije

1. Komunikacija na podlagi te uredbe, vključno z izmenjavo potrdila iz Priloge, odločitve iz člena 12(1) in drugih dokumentov iz člena 12(5), med organom prosilcem in zaprošenim organom ter ob sodelovanju osrednjih organov, če je država članica imenovala osrednji organ v skladu s členom 18, in z Eurojustom poteka v skladu s členom 3 Uredbe (EU) .../... [uredba o digitalizaciji].
2. Za komunikacijo, ki se posreduje prek decentraliziranega sistema IT, se uporabljajo člen 9(1) in (2) ter člena 10 in 15 Uredbe (EU) .../... [uredba o digitalizaciji], ki določajo pravila o elektronskih podpisih in elektronskih žigih, pravnih učinkih elektronskih dokumentov in varstvu prenesenih informacij.
3. Posvetovanja na podlagi člena 12(4) in člena 15 med organom prosilcem in zaprošenim organom ter ob sodelovanju osrednjih organov, če je država članica imenovala osrednji organ v skladu s členom 18, in z Eurojustom se lahko izvedejo z uporabo kakršnih koli ustreznih načinov komunikacije, tudi prek decentraliziranega sistema IT.

Člen 23

Vzpostavitev decentraliziranega sistema IT

1. Komisija z izvedbenimi akti vzpostavi decentralizirani sistem IT za namene te uredbe, pri čemer določi naslednje:

- (a) tehnične specifikacije, ki opredeljujejo načine komunikacije z elektronskimi sredstvi za namene decentraliziranega sistema IT;
  - (b) tehnične specifikacije komunikacijskih protokolov;
  - (c) cilje informacijske varnosti in ustrezne tehnične ukrepe, ki zagotavljajo minimalne standarde informacijske varnosti in visoko stopnjo kibernetске varnosti za obdelavo in sporočanje informacij v okviru decentraliziranega sistema IT;
  - (d) minimalne cilje glede razpoložljivosti in morebitne povezane tehnične zahteve za storitve, ki jih zagotavlja decentralizirani sistem IT;
  - (e) digitalne postopkovne standarde, kot so opredeljeni v členu 3, točka 9, Uredbe (EU) 2022/850.
- 2. Izvedbeni akti iz odstavka 1 se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 26(2).
  - 3. Izvedbeni akti iz odstavka 1 se sprejmejo do [*dve leti po začetku veljavnosti te uredbe*].

Člen 24

Referenčna izvedbena programska oprema

- 1. Komisija je odgovorna za izdelavo, vzdrževanje in razvoj referenčne izvedbene programske opreme, za katero se lahko države članice odločijo, da jo uporabljajo kot zaledni sistem namesto nacionalnega sistema IT. Izdelava, vzdrževanje in razvoj referenčne izvedbene programske opreme se financirajo iz splošnega proračuna Unije.
- 2. Tudi Eurojust lahko uporablja referenčno izvedbeno programsko opremo iz odstavka 1.
- 3. Komisija brezplačno zagotovi, vzdržuje in podpira referenčno izvedbeno programsko opremo.

Člen 25

Stroški decentraliziranega sistema IT

- 1. Vsaka država članica krije stroške namestitve, delovanja in vzdrževanja točk dostopa decentraliziranega sistema IT, za katere je odgovorna.
- 2. Vsaka država članica krije stroške vzpostavitve in prilagajanja svojih zadevnih nacionalnih sistemov IT, da postanejo interoperabilni s točkami dostopa, ter stroške upravljanja, delovanja in vzdrževanja teh sistemov.
- 3. Eurojust krije stroške namestitve, delovanja in vzdrževanja komponent decentraliziranega sistema IT, za katere je odgovoren.
- 4. Eurojust krije stroške vzpostavitve in prilagoditve svojega sistema za vodenje zadev, da bi bil ta interoperabilen s točkami dostopa, ter stroške upravljanja, delovanja in vzdrževanja tega sistema.

Člen 26
Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011⁷⁵.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

POGLAVJE 5
KONČNE DOLOČBE

Člen 27
Statistični podatki

1. Države članice redno zbirajo izčrpne statistične podatke za namene spremljanja uporabe te uredbe s strani Komisije. Organi te statistične podatke vodijo ter jih vsako leto pošljejo Komisiji. Obdelujejo lahko osebne podatke, potrebne za pripravo statističnih podatkov. Taki statistični podatki vključujejo:
  - (a) število izdanih zaprosil za prenos kazenskega postopka, vključno z merili za zaprosilo za prenos, po zaproseni državi;
  - (b) število sprejetih in zavrnjenih prenosov kazenskih postopkov, vključno z razlogi za zavrnitev, po državi prosilki;
  - (c) število preiskav in pregonov, ki niso bili izvedeni po sprejetju prenosa kazenskega postopka;
  - (d) čas, potreben za posredovanje informacij o odločitvi, ali se prenos kazenskega postopka sprejme;
  - (e) število pravnih sredstev, vloženih zoper odločitve o sprejetju prenosa kazenskega postopka, vključno s tem, ali jih je vložil osumljenec, obdolženec ali žrtev, in število uspešno izpodbijanih odločitev;
  - (f) stroške, nastale na podlagi člena 25(2), in sicer od štirih let po datumu začetka veljavnosti izvedbenih aktov iz člena 23(1) naprej.
2. Referenčna izvedbena programska oprema in, kadar je opremljen za tako nalogo, nacionalni zaledni sistem programsko zbirata podatke iz odstavka 1, točke (a), (b) in (d), ter jih letno pošiljata Komisiji.

Člen 28
Spremembe potrdila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 29 v zvezi s spremembami Priloge, s katerimi se ta Priloga posodobi ali vanjo vnesejo tehnične spremembe.

Člen 29
Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

---

⁷⁵ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

2. Pooblastilo iz člena 28 se prenese za nedoločen čas od [*datum začetka uporabe te uredbe*].
3. Prenos pooblastila iz člena 28 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 28, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 30

Uradna obvestila

1. Do [*datum začetka uporabe te uredbe*] vsaka država članica uradno obvesti Komisijo o:
  - (a) organih, ki so po nacionalnem pravu pristojni za izdajanje in/ali potrjevanje ter izvrševanje zaprosil za prenos kazenskega postopka v skladu s členom 2, točki 3 in 4;
  - (b) informacijah v zvezi z imenovanim osrednjim organom ali organi, če želi država članica izkoristiti možnost iz člena 18;
  - (c) jezikih, ki se sprejmejo za zaprosila za prenos kazenskega postopka in za druge podporne informacije.
2. Komisija zagotovi javno dostopnost informacij, ki jih prejme na podlagi odstavka 1, bodisi na namenskem spletišču bodisi na spletišču Evropske pravosodne mreže, vzpostavljene s Sklepom Sveta 2008/976/PNZ⁷⁶.

Člen 31

Povezava z mednarodnimi sporazumi in dogovori

1. Ta uredba od [*datum začetka uporabe te uredbe*] nadomešča ustrezne določbe Evropske konvencije o odstopu postopkov v kazenskih zadevah z dne 15. maja 1972 in Evropske konvencije o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah z dne 20. aprila 1959, ki se uporabljajo med državami članicami, ki jih zavezuje ta uredba, ne posega pa v uporabo navedenih določb med državami članicami in tretjimi državami.
2. Države članice lahko po začetku veljavnosti te uredbe dodatno sklenejo ali še naprej uporabljajo dvostranske ali večstranske sporazume ali dogovore z drugimi državami članicami le, kolikor ti omogočajo nadaljnjo krepitev ciljev te uredbe in prispevajo k

⁷⁶ Sklep Sveta 2008/976/PNZ z dne 16. decembra 2008 o Evropski pravosodni mreži (UL L 348, 24.12.2008, str. 130).

poenostavitvi ali dodatnemu olajševanju postopkov za prenos kazenskih postopkov ter če se spoštuje raven zaščitnih ukrepov, določena v tej uredbi.

3. Države članice Svet in Komisijo do [*datum začetka uporabe te uredbe*] uradno obvestijo o sporazumih in dogovorih iz odstavka 2, ki jih želijo še naprej uporabljati. Države članice Komisijo v treh mesecih od podpisa tudi uradno obvestijo o kakršnem koli novem sporazumu ali dogovoru iz odstavka 2.

Člen 32 *Poročanje*

Komisija v petih letih od [*datum začetka uporabe te uredbe*] Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predloži poročilo o uporabi te uredbe z informacijami, ki so jih zagotovile države članice v skladu s členom 27(1), zbrala pa jih je Komisija.

Člen 33 *Prehodne določbe*

Pred začetkom uporabe obveznosti iz člena 22(1) poteka komunikacija na podlagi te uredbe med organom prosilcem in zaprosenim organom, po potrebi ob sodelovanju osrednjih organov, pa tudi z Eurojustom, s katerimi koli ustreznimi alternativnimi načini, pri čemer se upošteva, da je treba zagotoviti hitro, varno in zanesljivo izmenjavo informacij.

Člen 34 *Začetek veljavnosti in uporaba*

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od [prvi dan meseca, ki sledi obdobju dveh let po datumu začetka veljavnosti te uredbe].

Obveznost pristojnih organov, da za komunikacijo na podlagi te uredbe uporabljajo decentralizirani sistem IT, se uporablja od prvega dne v mesecu, ki sledi obdobju dveh let po sprejetju izvedbenih aktov iz člena 23.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
predsednica

Za Svet
predsednik